

J e g y z ő k ö n y v

az **Országos Kisebbségi Bizottság**

2009. október 20-án, kedden, 10.00 órakor

az Oktatási és Kulturális Minisztérium

(Budapest V. Szalay utca 10-14.)

275. számú tárgyalójában megtartott üléséről

Napirend:

1. Tájékoztató az Óvodai nevelés országos alapprogramjának kiadásáról szóló 137/1996. (VIII.28.) Korm. rendelet módosításáról
Előadó:
Brassói Sándor főosztályvezető-helyettes, OKM Közoktatási Főosztály
2. Tájékoztató a kerettantervek kiadásának és jóváhagyásának rendjéről, valamint egyes oktatási jogszabályok módosításáról szóló 17/2004. (V.20.) OM rendelet módosításáról
Előadó:
Brassói Sándor főosztályvezető-helyettes, OKM Közoktatási Főosztály
3. Tájékoztató a Kollégiumi nevelés országos alapprogramjának kiadásáról szóló 46/2001. (XII.22.) OM rendelet módosításáról szóló .../2009. (...) OKM rendeletervezetről
Előadó:
Brassói Sándor főosztályvezető-helyettes, OKM Közoktatási Főosztály
4. Tájékoztató a pedagógiai szakszolgálatokról szóló(.....) OKM rendeletről
Előadó:
Brassói Sándor főosztályvezető-helyettes, OKM Közoktatási Főosztály
5. Tájékoztató az érettségi vizsga vizsgaszabályzatának kiadásáról szóló 100/1997. (VI.13.) Korm. rendelet módosításáról
Előadó:
Brassói Sándor főosztályvezető-helyettes, OKM Közoktatási Főosztály
6. Tagdelegálás a Magyar Felsőoktatási Akkreditációs Bizottság testületébe
Előadó:
Dr. Frank Gábor elnök, OKB
7. Pedagógus-továbbképzési programok véleményezése
Előadó:
Dr. Frank Gábor elnök, OKB
8. Szakértői és vizsgáztatási névjegyzékre benyújtott pályázatok véleményezése
Előadó:
Pölöskei Gáborné főosztályvezető, OH Közoktatási Hatósági Főosztály

9. A nemzetiségi nevelési, oktatási feladatokhoz nyújtott kiegészítő támogatás igénylésének, döntési rendszerének, folyósításának, elszámolásának és ellenőrzésének részletes szabályairól szóló 10/2009. (III.6.) OKM rendelet módosításáról szóló .../2009. (...) OKM rendelet véleményezése **(levéve a napirendről)**
Előadó:
Simon Istvánné főosztályvezető, OKM Nemzetiségi Főosztály
10. Megbízólevelek átadása
11. Kompetenciamérés bevezetése a Magyarországi Németek Országos Önkormányzatának oktatási bizottsága kezdeményezésére **(a helyszínen napirendre véve)**
Előadó:
Dr. Frank Gábor elnök, OKB
12. Egyebek
Előadó:
Dr. Frank Gábor elnök, OKB

Elnököl:

Dr. Frank Gábor, a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető:

Prin Andrea (Magyar Gyorsírók és Gépírók Országos Szövetségének beszédgyorsíró szolgálata)

Az ülés résztvevői

Az Országos Kisebbségi Bizottság részéről:

Dr. Frank Gábor (Magyarországi Németek Országos Önkormányzata) elnök
 Choli Daróczi József (Országos Cigány Önkormányzat)
 Fábiánné Orosz Ibolya (Országos Román Önkormányzat)
 Győrvári Gábor (Országos Horvát Önkormányzat)
 Kállay Attiláné (Országos Szlovén Önkormányzat)
 Kjoszeva Svetla (Országos Bolgár Önkormányzat)
 Dr. Lásztity Jovánka (Szerb Országos Önkormányzat)
 Medvegy Pálné (Országos Szlovák Önkormányzat) alelnök
 Dr. Piller Györgyné (Ukrán Országos Önkormányzat) alelnök
 Dr. Rónayné Slaba Ewa (Országos Lengyel Önkormányzat)
 Dr. Szabó Kálmánné Caruha Vangelio (Görög Országos Önkormányzat)
 Likovics – Szilcer Olga (Országos Ruszin Önkormányzat)

Állandó meghívottak:

Paulik Antal főigazgató-helyettes (Miniszterelnöki Hivatal, Nemzeti és Etnikai Kisebbségi Főosztály)
 Horváth Ágnes OKB-titkár (Oktatási és Kulturális Minisztérium)

Meghívott napirendi előadók és vendégek:

Simon Istvánné főosztályvezető (Oktatási és Kulturális Minisztérium, Nemzetiségi Főosztály)
 Brassói Sándor főosztályvezető-helyettes (Oktatási és Kulturális Minisztérium, Közoktatási Főosztály)
 Szakácsné Nemere Györgyi szakmai referens (Oktatási és Kulturális Minisztérium, Közoktatási Főosztály)
 Nagy Gyöngyi Mária szakmai referens (Oktatási és Kulturális Minisztérium, Közoktatási Főosztály)
 Paszkoszné Kulcsár Andrea szakreferens (Oktatási és Kulturális Minisztérium, Közoktatási Főosztály)
 Dr. Simon István tanácsadó (Oktatási és Kulturális Minisztérium, Közoktatási Főosztály)
 Orbán Anikó referens (Oktatási és Kulturális Minisztérium, Közoktatási Főosztály)
 Magyar Zita osztályvezető (Oktatási Hivatal, Tankönyvosztály)

(Az ülés kezdetének időpontja: 10 óra 2 perc)

SIMON ISTVÁNNÉ: Tisztelt Bizottság! Engedjék meg, hogy a minisztérium vezetése nevében sok szeretettel köszöntsem a régi-új bizottsági tagokat, még nagyobb szeretettel a bizottság két új tagját, akik közül most egyikük van jelen, és egyben megköszönjem eddigi tevékenységüket, s az elkövetkezendő három évre további sikeres együttműködést és nagyon jó munkát kívánjak.

Nem nagyon szeretném szaporítani a szót, mert sok a napirend. Önök pontosan ugyanolyan jól tudják, mint én, hogy ez a bizottság szakmailag nagyon sok segítséget nyújt a nemzetiségi oktatásnak, jó az együttműködésünk. Nekünk, a nemzetiségi oktatásért a minisztériumban dolgozóknak nagy segítséget jelent, kontrollt jelent. Mindig érdemes azokra a szakmai észrevételekre odafigyelni, amelyeket itt hallunk, túl azon, hogy a bizottságnak elég erős jogosítványai is vannak a nemzetiségi oktatással összefüggésben.

Kívánom, hogy a korábbi évekhez hasonlóan ugyanolyan jó legyen a további együttműködésünk is. Ehhez kívánok valamennyiüknek sok sikert.

Szeretném átnyújtani a miniszter úr által aláírt megbízóleveleket *(Sorra átnyújtja a megbízóleveleket és köszönti a bizottság tagjait.)*: Frank Gábor úrnak, Kjoszeva Szvetlának, Szabó Kálmánné Caruha Vangeliónak, Fábiánné Orosz Ibolyának; Likovics-Szilcer Olga nincs itt, ő majd később kapja meg; Kállay Attilánénak, Medvegy Pálnénak, Rónayné Slaba Ewának, dr. Piller Györgyné Kátyának, Choli Daróczi József úrnak; Lásztity Jovánka még nincs itt, ő is később kapja majd meg; és végül, de nem utolsósorban igazgató úrnak, Győrvári Gábor úrnak.

Azt javaslom, amennyiben a bizottság elfogadja, hogy szavazzák meg vagy kérik fel Frank Gábor urat, aki eddig a bizottság elnöke volt, hogy ezt az ülést most vezesse le, és aztán ahogyan önök közösen döntenek, az ülés végén vagy esetleg a következő összejöveten – de szerintem jó lenne ennek az ülésnek a végén – válasszák meg a tisztségviselőiket.

Mielőtt erről döntenének, szeretnék még egy bejelentést tenni. A nemzetiségi feladatok támogatására elkülönített kerettel összefüggő rendeletmódosítás ma nem fog szerepelni a napirenden, elmarad, mert a szakmapolitikai egyeztetésnek még nincs vége. Röviden ennyit tudok erről mondani.

Megkérem a tisztelt bizottságot, hogy ezt az indítványomat szíveskedjenek megszavazni, ha egyetértenek ezzel. *(Szavazás. - Egyhangú egyetértés.)* Úgy látom, a bizottság ezzel az indítványommal egyetért. (170/2009.(10.20.) számú határozat.)

Megkérem Frank Gábor elnök urat az ülés levezetésére. Jó munkát kívánok! Én hagyom önöket dolgozni. *(Távozik a teremből.)*

DR. FRANK GÁBOR, a bizottság elnöke (a továbbiakban ELNÖK): Köszönöm szépen a bizottság döntését, hogy most ebben az átmeneti időszakban a mai napirendi pontokat így vezényeljük le.

Az anyagokat megkaptuk, a napirendi pontokat láttátok, hogy meglehetősen sok és nagy súlyú kérdés szerepel a mai ülés napirendjén. Ahogy főosztályvezető asszony mondta, a 9. napirendi pontot kihagyjuk, mert az még nincs olyan állapotban, hogy arról lehessen dönteni, illetve azt meg lehessen tárgyalni.

Én pedig szeretnék fölvetni, nem az „egyebek” között egy napirendi pontot, a Magyarországi Németek Országos Önkormányzatának oktatási bizottsága kezdeményezése kapcsán, mégpedig kompetenciamérés bevezetése, ha nem is ebben a tanévben, hanem a következő tanévben. Ha ezt a javaslatot napirendi pontként föl vesszük, akkor ezt szeretném 10.-ként megtárgyalni, amennyiben a tisztelt bizottság ezzel egyetért.

Kérem, aki így a napirendet elfogadja, kézfelemeléssel jelezze. *(Szavazás. - Egyhangú egyetértés.)* Köszönöm, akkor ez lesz majd a 10. napirendi pont.

Nem is szaporítom tovább a szót, mert Brassói főosztályvezető-helyettes úrnak rövid időn belül másutt kell megjelennie. Amit a főosztályvezető-helyettes úrtól várunk, az 5. napirendi pont lenne az első, azt követően pedig a 2. napirendi pont; a további napirendi pontok pedig ennek megfelelően arrébb csúsznának. Egyetért-e ezzel a bizottság? *(Szavazás. - Egyhangú egyetértés.)* Köszönöm szépen.

Tisztelettel köszöntöm a jelenteket, főosztályvezető-helyettes urat, osztályvezető asszonyt, szakértő asszonyokat, urat, akik a további napirendi pontoknál lesznek segítségünkre.

Megadom a szót főosztályvezető-helyettes úrnak.

BRASSÓI SÁNDOR: Tisztelt Bizottság! Elnézést, hogy azonnal kimentést kell kérnem, de az Országos Középiskolai Tanulmányi Versenyek kapcsán egy pályázati rendszert működtetünk évek óta, és a pályázati döntés a mai nap folyamán történik meg a Támogatáskezelő Igazgatóságnál, úgyhogy ezért kértük azt, hogy a napirendeket nyilván a tárca részéről tudjuk képviselni, de Nemere Györgyi kolléganőmmel, aki a kerettantervi előterjesztés elkészítője volt, sajnos ilyen értelemben viszonylag hamar el kell mennünk, hogy a másik ülést tudjuk vezetni. Úgyhogy ezért javasoltuk azt, hogy a napirendek sorrendjében kisebb változás történjen. Szakértő kollégáim itt vannak, tehát minden napirendhez az előterjesztés készítője rendelkezésre áll.

Kezdjük tehát az érettségi vizsgaszabályzat módosításával. Ez egy olyan módosító rendelkezés, amely inkább egy jogszabályi koherenciát teremt meg, és ebben a rendeletben viszonylag kevés vagy nem is nagyon van olyan elem, amely ne magasabb rendű jogszabályból következne. Miről van szó, mi az, ami indokolja az érettségi vizsgaszabályzat módosítását?

Az egyik módosítási ok tulajdonképpen a közigazgatási hatósági eljárásról szóló törvénycsomag módosítása, amelyet a parlament a tavaszi ülészak végén fogadott el az igazságügyi tárca előterjesztésében, és ennek kapcsán azok a kormány- és miniszteri rendeletek, amelyeknek következtében valamilyen szinten a közigazgatási eljárásrend változik. A határidőket, az eljáró szakértőket, kirendelt szakértőket érintően, ezeket a szabályokat összhangban kell hozni ezzel a bizonyos Ket. rövidítésű törvénnyel, a közigazgatási hatósági eljárás szabályairól szóló törvénnyel. Ezt vezettük végig az érettségi vizsgaszabályzaton is az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium kérésére és a törvényi felhatalmazás alapján. Tehát ez az egyik elem, amely ilyen értelemben érinti ezt a módosítást.

A másik, amit bizonyára észrevettek, a körzetközponti jegyzők feladatainak a helye. Ez a körzetközponti feladatsor, amely itt megtalálható, jelenleg a tanév rendje rendeletében kerül szabályozásra; három éve ez minden évben ott van. Ugyanakkor, mivel ez egy olyan szabály, amely nagyjából stabil, állandó szabály, és nem is igazából a tanév rendjébe illik, ezért döntöttünk úgy, hogy ezt átemeljük oda, ahova igazából jobban illik, mégpedig az érettségi vizsgaszabályzatba. Úgyhogy ez itt egy technikai módosítás. A jövő tanév tanév rendje rendeletét lassan elkezdjük elkészíteni, és ha majd megjelenik, akkor ne csodálkozzon senki azon, amikor idehozzuk egyeztetni, hogy nem lesz benne a körzetközponti jegyzők feladatrendszer, merthogy ezt átemeljük a 100-asba, és ott stabilan beépítjük. Ez a másik módosítás.

A harmadik módosítás tulajdonképpen azzal függ össze, hogy az érettségi vizsga során mind közép-, mind emelt szinten nagyon fontosnak tartjuk azt, hogy az Oktatási Hivatalnak van egy elektronikus üzenetküldő rendszere, amellyel kommunikál és kapcsolatot tart fenn az érettségi vizsgák alatt a vizsgalebonyolító intézményekkel. Előfordult sajnos, hogy iskolák

egy szűkebb köre nem nagyon figyelte ezt az üzenetküldő rendszert; telefont pedig nem nagyon vesz föl, merthogy fél esetleg a bombariadótól, úgyhogy emiatt nem lehet velük kommunikálni. Ez egy biztonságos rendszer, informatikailag védett rendszer, és ezért előírjuk az iskola vezetői számára azt, hogy az érettségi vizsga alatt ezt a rendszert folyamatosan figyelemmel kell követni, a szóbeli időszakok alatt is bizonyos gyakorisággal rá kell tekinteni erre. Ez az érettségi vizsga lebonyolítását, a vizsga biztonságát szolgálja. Ez egy új rendelkezés.

S van egy negyedik, ami pedig a vizsgatárgyak számának csökkentését érinti az emelt szintű vizsgák vonatkozásában. Ennek az oka az, hogy a kormány elfogadta idén tavasszal a felsőoktatási felvételi eljárás rendjéről szóló kormányrendelet módosítását, ahogy az összefoglalóban ezt megfogalmaztuk. *(Dr. László Jovánka megérkezik az ülésre.)* Ez a kormányrendelet írja le azt pontosan, hogy mely érettségi vizsgatárgyakból lehet érettségi pontot számítani a felsőoktatási felvételi során. Ez egy eldöntött kérdés, tehát a kormány és a Magyar Rektori Konferencia döntött így; ez az anyag önök előtt is itt volt annak idején, úgyhogy ezt önök ismerhetik. S mivel bizonyos tárgyakból, 24 vizsgatárgyból nem kér és nem is fogad el a felsőoktatás majd emelt szintű vizsgát, ezekután fölmerül a kérdés, vajon fogják-e választani az érettségizők ezeket a tárgyakat. Nagyjából lehet látni azt, hogy nem fogják választani; középszinten fogják választani, ami továbbra is működik; emelt szinten meg azért nem, mert abból nehezebb tud ilyen pontszámot elérni. Tehát aki felvételizni akar és be akar jutni felsőoktatásba, neki célszerű, hogy minél magasabb pontszámot tudjon szerezni. Úgyhogy itt végül is koherenciát biztosítunk a két jogszabály között; meghatározzuk azt, hogy azokból a vizsgatárgyakból, amelyekből a 2011-12-es tanévben a felsőoktatási intézmények nem fogadnak el érettségi vizsgapontot, és nem is kérik – van 24 ilyen tantárgy, amit ők már kihirdettek a felsőoktatás részéről, illetve a kormányrendeletben –, azokból a hivatal nem fogja megszervezni az emelt szintű érettségi vizsgát. Tehát ez a módosítás van benne.

Többet nem beszélek róla, merthogy ez igazából inkább technikai módosítás. Kérjük a bizottságot, hogy támogassa.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Fábiánné Orosz Ibolya!

FÁBIÁNNÉ OROSZ IBOLYA: A legutolsó ponthoz szeretnék hozzászólni. Nemzetiségi tantárgyak esetében eddig sem kért – legjobb tudomásom szerint – egyik felsőoktatási intézmény sem emelt szintű vizsgát. Azonban a nemzetiségi tanulók többsége azért vizsgázott emelt szinten a nemzetiségi nyelv és irodalomból, mert felsőfokú nyelvvizsgát jelentett számukra. Ha tehát kizárjuk az emelt szintű vizsga lehetőségét a nemzetiségi intézmények számára, akkor tulajdonképpen nem kaphatnak felsőfokú vizsgát.

BRASSÓI SÁNDOR: Nem zárjuk ki, egyáltalán nem zárjuk ki. Nem erről van szó.

FÁBIÁNNÉ OROSZ IBOLYA: Akkor?

BRASSÓI SÁNDOR: Arról, hogy bizonyos tantárgyakból nem kerül megszervezésre. Például az anyanyelv, a történelem, a matematika, fizika, kémia, biológia, földrajz, gépipari alapismeretek, testnevelés...

FÁBIÁNNÉ OROSZ IBOLYA: Tehát ha nem kéri a tanszék, és bejut az egyetemre anélkül is, és nem jelent pluszpontot, akkor is vizsgázhat?

BRASSÓI SÁNDOR: Bizonyos vizsgatárgyakat nem kér a felsőoktatás; például dráma, pszichológia, filozófia, társadalomismeret, komplex természettudomány – ezeket nem kérik. Mivel ezeket nem kérik, megmarad 25 tantárgy még, amelyekből tehető minden további nélkül, ilyen értelemben...

FÁBIÁNNÉ OROSZ IBOLYA: Akkor is, ha a felsőoktatási intézmény nem kéri az emelt szintű vizsgát ahhoz, hogy fölvegye.

BRASSÓI SÁNDOR: Nem, nem. Tehát a felsőoktatási intézmények pontosan nevesítették azt, hogy melyek azok a vizsgatárgyak, amelyeket nem kérnek; ezeket kezdtem el mondani. Ezekből a tárgyakból az országban éves szinten összesen 20-22 tanuló tett emelt szintű érettségi vizsgát. Ezen tanulók, hogy úgy mondjam, érdekeit figyelembe venni..., például holland nyelvből nem fog a hivatal emelt szintű érettségi vizsgát szervezni, finn nyelvből nem fog...

FÁBIÁNNÉ OROSZ IBOLYA: Akkor jó. Ha ez nem azt jelenti, hogy ha az adott intézmény nem kéri – akkor jó.

BRASSÓI SÁNDOR: Nem azt jelenti.

FÁBIÁNNÉ OROSZ IBOLYA: Akkor jó.

ELNÖK: Köszönöm. Tessék parancsolni!

GYŐRVÁRI GÁBOR: Hozzátennék egy mondatot: de ugyanakkor a tervezetben az is szerepel, hogy a felsőoktatási törvényben felsorolt vizsgatárgyból (*Brassó Sándor: Így van.*), és ott viszont fehéren-feketén felsorolja a nemzetiségi nyelv és irodalmat. (*Brassó Sándor: Természetesen.*) Amikor én átnéztem, direkt ezt kerestem. (*Fábiánné Orosz Ibolya: Jó, ezt nem tudtam megnézni.*) Az egyik kizárja azokat, amelyeket nem kér a felsőoktatás, a másik pedig felsorolja azokat, amelyek igenis kellenek.

FÁBIÁNNÉ OROSZ IBOLYA: Jó, így teljesen rendben van. Ebből a kis pontosításból nekem ez jött át.

ELNÖK: Jovánka!

DR. LÁSZTITY JOVÁNKA: Elnézést kérek, hogy elkéstem; lehet, hogy már elhangzott, akkor bocsánatot kérek. Feltételezem, hogy ez költségtakarékosság címen történik, de például ilyen, hogy nemzetiségi nyelven testnevelés emelt szintű érettségi? Nekem most van egy jelentkezőm rá, az őszi érettségi időszakban, szeptemberben fog emelt szinten szerb nyelven testnevelésből érettségizni. Valószínűleg az elkövetkező harminc évben nem lesz ilyen.

BRASSÓI SÁNDOR: Ez nincs kizárva.

DR. LÁSZTITY JOVÁNKA: Nincs kizárva?

GYŐRVÁRI GÁBOR: Tantárgyakat szabályoz, nem a vizsga nyelvét.

DR. LÁSZTITY JOVÁNKA: Köszönöm szépen.

ELNÖK: További észrevétel? Ági?

KÁLLAY ATTILÁNÉ: Én magamat szeretném bebiztosítani, mert igazság szerint én sem néztem meg ezt a listát. A kérdésem az, hogy a nemzetiségi nyelv mint olyan szerepel-e.

BRASSÓI SÁNDOR: Igen, van.

KÁLLAY ATTILÁNÉ: Jó, csak ennyi.

ELNÖK: További kérdések? Tessék!

MEDVEGY PÁLNÉ: Csak három mondatot szeretnék, tisztelt elnök úr. A főosztályvezető-helyettes úrnak szeretném megköszönni a magyarázatát, hogy miért van szükség a 100-as rendelet módosítására. Négy témakörben felsorolta az indokokat. Én nem vagyok 9-12. évfolyam felelőse, de mint nem felelőse, kintről tapasztalható volt az, hogy nincs összhang, hogy valami káosz van a felsőoktatási törvényben megfogalmazottak és az érettségi vizsgaszabályzatban megfogalmazottak között. Nekem az a véleményem és a meglátásom, hogy itt volt az ideje, hogy ezt összhangba hozza a tárca. Természetesen azzal a megnyugvással, amit itt már többen megfogalmaztak, hogy nemzetiségi nyelven lehet jelentkezni.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Egyéb kérdések? Tessék!

DR. RÓNAYNÉ SLABA EWA: Nem kérdésem, hanem észrevételem van, mégpedig technikai oldalról. Talán jó lenne valamikor beírni a rendeletbe, mert nemegyszer találkoztam, nem első évben ezzel, hogy a mi gyerekeinknél, akik kiegészítő iskolában tanulják a lengyel nyelvet, a saját iskolájukban jelentkeznek az igazgatónál, hogy szeretnének érettségizni lengyel nyelvből, az adott igazgató nemegyszer nem tudja, hogy mit lehet ezzel kezdeni. Azt a választ adja a gyerekeknek, hogy nem tehetsz, mert nálunk az iskolában nincs lengyel nyelv. Hiába küldünk el a tanév elején értesítést, hogy létezőnk, hogy nálunk vendégtanulóként tanul, és első félév után és a tanév végén megkapja az iskola az osztályzatot, amikor érettségiről van szó, az igazgató nem tudja, hogy ezzel most mit lehet csinálni. És mondom, nemegyszer az a válasz, hogy nem tehet érettségi vizsgát. Akkor nekem kell magyarázni. Nem tudom, hová kellene egy ilyen mondatot írni, hogy a mi esetünkben mit kell tenni az adott magyar iskolában. Ez az egyik.

A másik dolog: ha már ez a három iskola létezik, és már hatodik éve, hogy elkezdünk tanítani gyerekeket, ha a középszintű érettségiről van szó, akkor azt tudjuk, hogy az adott magyar iskolában teheti a vizsgát. Az a rendszer, hogy általában én járok az egész országban, vizsgáztatok, és ezzel nincs gond, ha már idáig jutunk. De ha emelt szintű érettségiről van szó, nagy bizonytalanságban vannak a gyerekek, hogy hol lesz, lesz-e, mert minden évben máshol van, sokszor teljesen véletlenszerű bizottság vizsgáztatja a gyerekeket. Én próbáltam ezt megszervezni, hogy ha már van ez a három iskola, kapjunk jogosítványt arra, hogy ha nálunk tanul, legyen ott az emelt szintű vizsga. *(Közbeszólások.)* Tudom; azt a választ kaptam, hogy azért nem lehet, mert csak akkor lehet érettségi vizsgát szervezni, ha legalább öt tantárgyról van szó. De ez nekem megint egy kicsit furcsa. Ha van egy iskola, van három különböző ilyen iskola, miért nem tehet ebben a saját iskolában a gyerek emelt szintű érettségit? *(Győrvári*

Gábor: Mert emelt szintűt nem szokás.) Nem szokás; nálunk nagyon sok minden nem szokás, éppen ezért kivételes ez a három iskola. Miért menjen egy másik iskolába, ahol sehol nem tanítanak?

ELNÖK: A saját iskolában egyébként általában nem szokás emelt szintűt tenni. *(Dr. Rónayné Slaba Ewa: Ezt én tudom.)* Ezt gyakorlatilag a jogszabály kizárja. Mert van olyan, hogy például bajai gyerek jön Pécsre vizsgázni, vagy bajai gyerek vizsgázik, de nem a saját intézményében, hanem egy másik bajai iskolában, és vonul ki egy pécsi vizsgabizottság; épp a nyelvről van szó. Tehát a saját iskolában nem szokás emelt szintű vizsgát tenni.

DR. RÓNAYNÉ SLABA EWA: De olyan iskolába megy, ahol azt a nyelvet tanítják! Így van? *(Többek: Nem.)* Nem? Teljesen más iskolába?

GYÖRVÁRI GÁBOR: Az Oktatási Hivatal szervezi meg a vizsgát, és az OH delegálja a vizsgatárgyakat az adott vizsgahelyszínekre. Mi közgazdaságtant nem tanítunk, de emelt szintű vizsgahelyszín vagyunk évről évre közgazdaságtanból, és Tolnából, Somogyból, mindenholnan jönnek hozzánk.

DR. RÓNAYNÉ SLABA EWA: Ez kicsit furcsa – jó, értem.

ELNÖK: Maradjunk a tárgynál, mert főosztályvezető-helyettes úr sietne; az előterjesztéshez ez nem kapcsolódik. Az előterjesztés arra a négy területre terjed ki, amelyet ő egyébként itt nekünk elmondott.

Ehhez a pillanatnyi előterjesztéshez van-e valamilyen észrevétel még? *(Nincs.)*

Felteszem szavazásra a kérdést: támogatja-e a bizottság az előterjesztést? *(Szavazás. - Egyhangú egyetértés.)* Úgy látom, hogy egyhangúlag támogatja a bizottság a 100/97-es rendelet tervezett módosítását. (171/2009.(10.20.) számú határozat.)

Áttérünk a következő napirendi pontra, szintén főosztályvezető-helyettes úrnak adom meg a szót.

BRASSÓI SÁNDOR: Bemutatom Szakácsné Nemere Györgyi kolléganőmet, aki az előterjesztés készítője. Át fogom neki adni a szót, mert nekünk gyorsan távoznunk kell, amiért ismét elnézést kérek.

Ez a jogszabály szintén a közigazgatási hatósági eljárás változásai miatt kötelezettségeket ír elő a határidőkben, illetőleg abban, mint hogy elsőfokú eljárás, másodfokú eljárás, hatósági szereplők, a feladatokat ki végzi el. További lényeges változás még benne az, hogy maga a kerettanterv készítője, benyújtója, amikor benyújtja ezt az elkészített kerettantervet, utána mi ennek a menete; és a törvény korábban az OKNT-t nevesítette, mint társadalmi szervezetnek ennek az egyetértési joga megszűnt a törvény által; a jövőben tehát ez ilyen értelemben véleményezési jogkörre változik.

S ami még fontos lehet ebben az esetben, az az, hogy az eljárás határidejét úgy alakítottuk ki a hivatallal és az OKNT-vel egyetértésben, hogy ez a lebonyolítást lehetővé tegye.

Fontos szabály még, hogy az eljárási díj, amelyet befizetett a kérelmező, amennyiben kihirdetésre került a kerettanterv, akkor ez most már nem jár vissza – hogy ilyen egyszerű és radikális megfogalmazást alkalmazzak –, hanem ez a közigazgatásban fölmerült költségek ellentételezésére fordítódik.

Részemről ennyit kívántam elmondani; kolléganőm még kiegészítéseket fog tenni.

SZAKÁCSNÉ NEMERE GYÖRGYI: Ugyanazokkal a hivatkozásokkal, amit az érettségivel is megtett főosztályvezető-helyettes úr, hogy milyen törvényváltozások tették szükségessé a kerettantervi alaprendelet módosítását, az ugyanúgy érvényes itt is.

Az Országos Kisebbségi Bizottság tekintetében is némi változás történt, mert ugyanúgy, mint az OKNT esetében, a kisebbségeket érintő kerettantervek esetében is az egyetértési jogosultság véleményezési jogosultságra változott. Ez szintén a közigazgatási hatósági eljárás törvényi változásának az eredménye, tehát nem a minisztérium sajátos döntése és akarata, hanem ez egy központi akaratként érvényesül.

Annyit szeretnék még hozzátenni, hogy továbbra is érvényben van az a szabály, hogy a beadó kérheti, tehát most lesz egy jóváhagyott kerettanterve, erről fog egy határozatot kapni az Oktatási Hivaltól, mert ő az elsődleges hatóság, és utána módja van kezdeményezni a miniszter úrnál, hogy ezt a jóváhagyott kerettantervét az oktatási miniszter hirdesse ki, tehát kerüljön jogszabályban elhelyezésre. Tehát ennyi továbbra is megvan. Aki nem igényli, amely kerettanterv-készítő ezt nem igényli, az nem fog jogszabályban megjelenni. Tehát ez az új szabályozás ehhez képest. A többi tényleg csak formai változás.

Ebben a kerettantervi rendeletben egyébként két melléklet is megjelent, az Arany János programokkal kapcsolatos kerettantervek, amelyek eddig is már valamilyen szinten miniszteri közleményben megfogalmazásra kerültek. Ez azonban egy sokkal jobban kidolgozott kerettanterv, amely segítséget ad ezeknek az intézményeknek, az Arany János tehetséggondozó programban és az Arany János kollégiumi programban részt vevő intézményeknek, hogy egységes módszerrel és most már egyre kiforrottabban tudjanak az ide bekerült fiatalokkal foglalkozni, és minél magasabb szinten előkészíteni őket az érettségire, illetve a továbbtanulásra.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Akkor véleményezési jogunk van, éljünk vele! Tessék!

DR. LÁSZTITY JOVÁNKA: Nem tudom, jól értelmeztem-e, de ha jól értelmeztem, ez azt jelenti, hogy ez egy visszalépés. Eddig egyetértési joga volt az Országos Kisebbségi Bizottságnak (*Brassói Sándor: Így van.*), most viszont csak véleményezési joga van, ami tulajdonképpen, mindannyian tudjuk, igazából semmire nem jó. Az én eddigi tapasztalatom alapján ott, ahol véleményezési jogunk van, azt eléggé szabadon fogja értelmezni az, akinek ki kell kérnie a véleményünket. Én semmiféleképpen nem tudom ezt támogatni, minden tiszteletem ellenére, és az országos önkormányzat oktatási bizottsága is ezt az álláspontot tartja fenn. Úgyhogy én ezt ily módon, hogy az egyetértési jog véleményezési jogra csökkent, biztos, hogy nem fogom megszavazni.

Köszönöm.

ELNÖK: Főosztályvezető-helyettes úr?

BRASSÓI SÁNDOR: Akkor válasszuk ketté az előterjesztésben foglaltakat. Az egyik maga az előterjesztés általában mellékletestül, a másik pedig az OKB-nak ez a joga. Az OKB-nak erről a jogáról szóló rendelkezés immár része a jogszabálynak, de ha már a testület szavazni fog, azt gondolom, ezt a szavazást úgy folytassa le, hogy két szavazást tegyen. Javaslom, hogy egyrészt az előterjesztést – erről most nem szavazva – fogadja el, és szavazzon arról, hogy ezzel a passzussal egyetért vagy nem.

Megmondom, mi ennek az oka, ez nem a mi döntésünk. Az Alkotmánybíróságnak van egy ilyen tárgyú határozata, amelyben kimondta azt központilag, hogy a magyar jogrendben a kormányzati munkát és a mindenkor kormányzatnak a mozgásterét jelentős mértékben korlátozza, szűkíti az a fajta egyetértési jog, amely fölmerült bizonyos szervezetek részéről,

merthogy a magyar alkotmány által a kormányra átruházott végrehajtási hatalommal nem tud élni egy kormányzat, hiszen egyetértésre kell jutnia bizonyos szervezetekkel, például az OKNT-vel. A Köznevelési Tanács nagyon komoly jogosítványokat vesztett el egyébként, hiszen az összes tartalmi szabályozó dokumentumban, kerettanterv, érettségi vizsgaszabályzat, óvodai nevelés alapprogramja, kerettantervek, mindenben egyetértési jogosítványa volt. Az Alkotmánybíróságnak ez az álláspontja és állásfoglalása elég kemény dokumentum – hogy így fogalmazzak –, az Alkotmánybíróság ilyen értelmű döntése a jogrend számára kötelező. Ezt az Igazságügyi Minisztérium akceptálta, nyilván elfogadta, nem is nagyon mérlegelhetette ezt a dolgot, és ebben a bizonyos közigazgatási hatósági eljárásról szóló törvényben az Országgyűlés elfogadta az IRM ilyen irányú előterjesztését.

Ez a jogszabály tehát csak egy hozzáigazítása ehhez a felsőoktatási jogszabálynak. Ebben nincs mérlegelési lehetőségünk. Én abszolút elfogadom azt, hogy ezzel önök nem értenek egyet; ebben nekem sincs mérlegelési lehetőségem. A testület ezt véleményezheti, észrevételezheti; ez számunkra a jogrend alapján kötelező átvezetni.

DR. LÁSZTITY JOVÁNKA: Én ezt meg is értem, amit ön mond, és van is benne logika. A gond csak az, hogy ellentétben az összes többivel, amit felsorolt, nagyon sok esetben a kisebbségek számára ez az egyetértési jog az egyetlen garancia, ismerve a közoktatási rendszer fölépülését, hogy nagyon sok esetben a fenntartók nem a kisebbségi önkormányzatok.

Az összes többiben én egyet is értek, hogy hatékonyabb az államigazgatás működése, gyorsabb, rövidebb, ezt mind elfogadom. Csak a baj az, hogy a kisebbségi oktatással kapcsolatban itt esetleg kivételt kellene tenni, mert viszont ha ez az egyetlen garancia és szelet is elvész, ahol az egyetértési joggal a kisebbségi közösségek valamilyen szinten beleszólhattak, én úgy érzem, ez nagyon nagy visszalépés.

Én azt is elfogadom, hogy ön azt mondja, hogy ezzel nem tudunk mint tenni. De nekem itt az a feladatom, hogy akkor valószínűleg nekem is az Alkotmánybírósághoz kell majd fordulnom, hogy szülessen egy más jellegű döntés. Az biztos, hogy ez a kisebbségi jogoknak, a kisebbségi közösségek érdekérvényesítési lehetőségének egy visszalépése. Ami engem különösen azért zavar, mert a múlt hét elején volt itt hivatalos látogatáson a szerb köztársasági elnök, ahol nemrég született meg a nemzeti tanácsokról szóló törvény, amely nemhogy szűkítette, hanem bővítette az ilyen garanciákat. Ennek kapcsán én viszont folyamatosan azzal szembesülök az utóbbi időszakban, amellet, hogy mindenki azt mondja, hogy minden nagyon szép és minden nagyon jó, hogy egyre szűkül a tér, és egyre szűkülnek a lehetőségeim. S függetlenül attól, hogy itt nekem most le kell nyelnem a gombócot, ha jól értettem önt, nekem akkor is kutya kötelességem ezt elmondani itt, hogy én ezzel nem értek egyet, és önszántamból biztos, hogy nem fogom lenyelni. Ha lenyomják a torkomon, lenyomják, de lenyelni nem fogom magamtól, az biztos.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Szvetla!

KJOSZEVA SZVETLA: Nekem kérdésem van. Ez tulajdonképpen azt jelenti, hogy folyamatosan a többi ilyen egyetértési jogosítvány is el fog tűnni az OKB-nál?

BRASSÓI SÁNDOR: Gyanítom, hogy igen, de ezt a kérdést most ne nekem tessék feltenni.

KJOSZEVA SZVETLA: De ha reagálni akarunk, akkor erre most ez az a pillanat.

DR. LÁSZTITY JOVÁNKA: Szép kis gittegylet leszünk, gyerekek!

MEDVEGY PÁLNÉ: Hát azért...

ELNÖK: Főosztályvezető-helyettes úrnak volt egy javaslata, hogy válasszuk ketté a dolgot. Egyrészt van az egyetértési jog lefokozása véleményezési joggá, ez az egyik dolog, amelyről az OKB mondjon véleményt, vagy hozzon határozatot. A másik dolog pedig a kerettantervi rendeletnek az egyéb tartalma, amely ettől független. Ha ezt így elfogadjátok. *(Egyetértés.)*

Ha tehát nincs egyéb vélemény erről, akkor szavazásra teszem föl a kérdést, hogy az előbb említett kérdésben...

DR. LÁSZTITY JOVÁNKA: Szeretném, ha te megfogalmaznád, Gábor.

ELNÖK: Megfogalmazni nagyjából úgy fogalmaznám meg, ahogy ti mondtátok, hogy az Országos Kisebbségi Bizottság nem tudja elfogadni azt, hogy a közigazgatási hatósági eljárásról szóló törvény értelmében véleményezési joggá fokozódik le az egyetértési jog a kerettantervek kiadása kérdésében, valamint az előző, a 100/97-es, tehát az érettségi vizsgaszabályzatról szóló kérdésben is, ugye?

KJOSZEVA SZVETLA: De ebben a pillanatban még egyetértési jogunk van, nem? Ez még létezik.

PAULIK ANTAL: Ez igen, de a törvényben már benne van.

ELNÖK: Mi erről határozatot hozhatunk. A határozathozatalnak nyilván meglesz a további útja, lehet újabb alkotmánybíróági határozatot kérni ebben az ügyben. *(Közbeszólások.)*

DR. LÁSZTITY JOVÁNKA: De megint ki lettünk cselezve azzal, hogy a közoktatási törvényben, ami ennél magasabb, abban már benne van, hogy nincs egyetértési jogunk, hanem csak véleményezési jogunk.

BRASSÓI SÁNDOR: De ez volt itt a tanács előtt a közoktatási törvénnyel.

DR. LÁSZTITY JOVÁNKA: Én nem emlékszem rá, hogy ez volt előttünk.

ELNÖK: De, volt, csak lehet, hogy erre most itt döbbenünk rá.

DR. LÁSZTITY JOVÁNKA: Ha ez elkerülte a figyelmünket, akkor ez a mi felelőségünk, emberek! Mert ez nagyon durva dolog, ha ez elkerülte a figyelmünket!

ELNÖK: Biztos, hogy volt itt.

FÁBIÁNNÉ OROSZ IBOLYA: Nemzetiségi oktatási ügyekben mindig egyetértési jogunk volt, konkrétan ez volt a gyakorlat, eddig.

ELNÖK: Így van, ez volt a gyakorlat. De nevesítve nincsenek azok a rendeletek; itt most nevesítve találkozunk másodszer az egyetértési jog elolvasásával.

Visszatérve tehát, még egyszer ne várjátok, hogy megfogalmazzam. Hozzon tehát határozatot a bizottság arról, hogy nem ért egyet az egyetértési jog megszűnésével. Aki ezzel az állásfoglalással egyetért, kérem, kézfelemeléssel jelezze. *(Szavazás. - Egyhangú egyetértés.)* Ez egyhangú. (172/2009.(10.20.) számú határozat.)

Szerettem volna, ha a Miniszterelnöki Hivatal képviselőjében Paulik úr mondana valamit – akkor most mondd? Akkor most, légy szíves!

PAULIK ANTAL: Emlékeim szerint, amikor a közoktatási törvény módosítása államigazgatási egyeztetési körben volt, akkor egyrészt jeleztük, hogy aggályosnak tartjuk ezt a visszalépést, ugyanakkor javasoltuk, hogy az országos kisebbségi önkormányzatok is kapják meg véleményezésre a törvénymódosítás tervezetét. Megkapták – nem reagáltak rá. Az én információim szerint.

DR. LÁSZTITY JOVÁNKA: De itt nem volt!

PAULIK ANTAL: Itt is volt szerintem, nem emlékszem én sem rá, hogy mikor.

ELNÖK: Itt is volt, volt előttünk. A jegyzőkönyvekben utána lehet nézni.

PAULIK ANTAL: Kellett legyen. De az országos önkormányzatok reakciója is elmaradt. A közigazgatási egyeztetés során megkapják az országos önkormányzatok; ha nem szerepelnek az előterjesztésben, mi fel szoktuk rá hívni a figyelmet, hogy őket is be kell vonni ebbe a körbe. Nem szoktak rá reagálni érdemben, és valószínűsíthető, hogy erre sem történt reakció, mert arról semmilyen információnk nincs, hogy ez megtörtént volna.

ELNÖK: Most kár arról beszélni, hogy mi volt. A jegyzőkönyvekben ennek utána lehet nézni.

DR. LÁSZTITY JOVÁNKA: De ezzel, hogy kiküldik az országos önkormányzatoknak a több tíz, esetleg százoldalas anyagokat, úgy, hogy 1-jén kiküldik, hogy 3-áig kell róla véleményt nyilvánítani, sokszor el sem jut hozzám. Arról nem is beszélve, hogy nem az én véleményemre kíváncsi feltételezhetően a törvényalkotó, hanem mondjuk, hogy az adott szakmai testületére. Nekem össze kellene hívni az oktatási bizottságot vagy az országos önkormányzat közgyűlését, az anyagot kiosztani, hogy azt meg tudják nézni...

ELNÖK: Jó, ne ragozzuk hosszasan...

DR. LÁSZTITY JOVÁNKA: De hadd fejezzem be, Gábor, mert ez egy lényegi kérdés!

ELNÖK: Már állást foglaltunk, hogy nem értünk vele egyet.

DR. LÁSZTITY JOVÁNKA: Ezt hívom én formalitásnak, hogy formálisan ki van küldve, de senkit nem érdekel, hogy mi a tartalmi véleményünk. És lehet, hogy valóban más fórumokat kell keresnem arra, hogy érvényesíthessem a jogaimat, illetve időben megkapjam ezeket.

PAULIK ANTAL: Egy mondat erre még: mi úgy szoktuk megkapni, hogy tegnapra kértük a véleményt.

DR. LÁSZTITY JOVÁNKA: Körülbelül. Innentől válik komolytalanná a dolog.

PAULIK ANTAL: Ettől függetlenül meg tudjuk fogalmazni, el tudjuk küldeni. Volt olyan, hogy több száz oldalt éjszakába nyúlóan kellett átnézni, mert másnap reggel 9-re ott kellett legyen a szakmapolitikai tanács előtt a törvényjavaslat.

DR. LÁSZTITY JOVÁNKA: De te közigazgatási szervnek az alkalmazottja vagy, mi meg nem feltétlenül így dolgozunk.

PAULIK ANTAL: Ez igaz, de éjszakára azért nem fizetnek nekem sem.

DR. LÁSZTITY JOVÁNKA: Hát, arról meg nem is beszélve.

ELNÖK: Az biztos, hogy a jegyzőkönyvben nézzünk utána. Úgy gondolom, amit itt most az Országos Kisebbségi Bizottság tehetett ebben a kérdésben, azt most megtettük.

A másik dolog ettől különválasztva a kerettanterv kiadásának jóváhagyási rendjéről szóló 17/2004-es OM-rendelet módosítása. Ezzel egyetértünk-e? Kivéve ezt a pontot. Kérem szépen a szavazatokat. Aki ezzel egyetért? *(Szavazás. - Látható többség.)* Aki nem ért egyet? *(Nincs ilyen.)* Tartózkodás? (2) 2 tartózkodás mellett határozatban értünk egyet a módosítással. Köszönöm szépen. (173/2009.(10.20.) számú határozat.)

BRASSÓI SÁNDOR: Köszönjük szépen, mi akkor távozzunk.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Átadom a szót Kulcsár Andrea referens asszonynak. Kérem, hogy az óvodai nevelés országos alapprogramjának kiadásáról szóló 137/1996-os rendelet módosításával kapcsolatos fő gondolatokat legyen szíves megosztani velünk.

PASZKOSZNÉ KULCSÁR ANDREA: Köszönöm a szót. Mindenkit tisztelettel köszöntök.

Az óvodai nevelés országos alapprogramjának módosítására egyrésztől törvényi kötelezettség alapján került sor, mert a közoktatási törvény előírja, hogy az oktatásért felelős miniszternek legfeljebb ötévente felül kell vizsgálnia ezt az alapprogramot, és át kell tekintenie, hogy az adott társadalmi, szakmai elvárásoknak megfelel-e. Ez az Oktatási és Kulturális Minisztérium részéről meg is történt. Egy kutatást rendelt meg a minisztérium, amely arra irányult, hogy a szakma visszajelzéséből milyen eredményeket vagy milyen beválási eredményeket kaphatunk. Az alapprogram értékeinek elismertségét támasztotta alá ez a kutatás, de volt egy-egy korrekcióra igény. Mégpedig az óvodával szembeni elvárások változásaival kapcsolatban, a társadalmi, illetve a közoktatási rendszer új kihívásaira fókuszálva, különös tekintettel a családok életében és a családi nevelésben bekövetkezett változásokra; a hátrányos helyzetű, a halmozottan hátrányos helyzetű, a sajátos nevelési igényű gyermekek óvodai nevelésére; az óvoda és az iskola kapcsolatrendszerére – ez kapta egyébként a legnagyobb hangsúlyt. A módosító tervezettel a környezettudatos magatartásra is felhívta a szakma a figyelmet.

Mindezekre fókuszálva igyekezett egy szakmai bizottság olyan tervezetet kidolgozni, amely valójában egy szemléletbeli változásra irányítja a figyelmet és ennek megfelelően majd a helyi nevelési programok esetleges átdolgozását. Új fejezettel nem egészült ki az alapprogram, amely ugyanolyan kerete az óvodai nevelésnek, mint a Nemzeti alaptanterv az iskolában a pedagógiai programok mögött.

Nagyon nem szaporítanám a szót. Ha bárkinek bármilyen kérdése merül fel, arra szívesen válaszolok. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Tisztelt Bizottság! Átadom a szót a hozzászólásokra. Paulik úr!

PAULIK ANTAL: Nekem két kérdésem, észrevételem van. Ezt meg is írtuk annak idején az államigazgatási egyeztetés során. A 7. számú mellékletben együtt tárgyaljuk a nemzeti és etnikai kisebbségeket és a migráns tanulókat. *(Paszkoszné Kulcsár Andrea: Igen.)* Szerintem ez zavaró. Nem lehet ugyanazt elvárni egy migráns óvodástól, amit a nemzeti és etnikai kisebbséghez tartozóktól. S ugyanígy a 12. számú melléklet 3. pontjában pedig kvázi elvárnánk a migráns gyerekektől, hogy megvalósítsák velük kapcsolatban a nemzeti és etnikai óvodai nevelés célkitűzéseit. Ez egy kicsit nekem sántít.

PASZKOSZNÉ KULCSÁR ANDREA: Elfogadtuk, korigálni fogjuk. Ez jogos.

PAULIK ANTAL: Jó, köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen, hogy fölhívta a figyelmet Paulik Antal úr erre a problémára, mert ez két különböző terület.

PAULIK ANTAL: Nem vagyunk rá felkészülve. Hiszen a kisebbségi óvodásokhoz vannak képzett óvónők, a migránsoknál ezt egy kicsit problémának érzem, hogy a nyelvvel is mit tudnak kezdeni majd.

PASZKOSZNÉ KULCSÁR ANDREA: Nyilván, ahol nem beszélnek, nem is tudunk irányelvre sem hivatkozni, mert a migráns gyerekeknél erre nincs mód.

ELNÖK: Jovánka, tessék!

DR. LÁSZTITY JOVÁNKA: Hasonló, technikai jellegű észrevételem van a 11., 12. és a 17. számú melléklettel kapcsolatban. Ezeknél anyanyelv szerepel; feltételezem, hogy a törvényalkotó itt a magyar nyelvre gondol. Esetleg be lehetne tenni, ugyanis a 12. mellékletben is ott vannak a migráns gyermekek, hasonlóan a 7. melléklethez, ahogy azt Paulik úr észrevételezte. Illetve a 17. mellékletben a magyar gyermekköltészet, népi, dajkai hagyományok szerepelnek. Itt is lehetne esetleg úgy, hogy a magyar, illetve a kisebbségek anyanyelvén, ezzel komplexebbé tenni. De ezek alapján véve csak technikai észrevételek. Mert ha csak a magyar gyermekköltészet szerepel, ebből nem következik a kisebbségek nyelve.

PASZKOSZNÉ KULCSÁR ANDREA: Azért foglalja össze az alapprogram, hogy aki nemzetiségi gyerekekkel foglalkozik, annak kötelező figyelembe vennie az erre vonatkozó irányelveket, és a program készítésénél ezen alapprogram mellett nem nélkülözheti az ott előírt követelményeket. Az az irányelv ezt világosan leírja véleményem szerint.

DR. LÁSZTITY JOVÁNKA: Jó, csak itt a 17. mellékletben elég részletesen fel van sorolva a mese, s a többi. Azért gondoltam rá, hogy esetleg ki lehetne egészíteni, de ha ön úgy gondolja, hogy ez lefedi, akkor rendben van.

ELNÖK: Ez valószínűleg azon logika mentén keletkezett, mint a NAT-ban és az irányelvekben megfogalmazott követelmények.

PASZKOSZNÉ KULCSÁR ANDREA: Így van, tehát hogy ne legyen párhuzamos szabályozás.

GYÖRVÁRI GÁBOR: A 7-es szerint muszáj módosítanod magadban a 12-est. *(Medvegy Pálné: Így van, pontosan.)*

ELNÖK: További észrevétel? Tessék, Ewa!

DR. RÓNAYNÉ SLABA EWA: Nekem ebből a rendeletről hiányzik az, ami itt már nemegyszer elhangzott görög és lengyel részről, hogy nem veszi figyelembe az olyan óvodai csoportokat, ahol nem egésznapos óvodáról van szó, nem egy nemzetiségi gyermekcsoportról, amelyik magyar óvodában lenne. Hanem ugyanúgy, mint ahogy van kiegészítő iskola, nem tudom, lehet-e ezt nevezni kiegészítő óvodának. Konkrétan nálunk vannak egy napos ilyen óvodák, csak egy szombati napon vannak délelőtti foglalkozások, és sehol, semmilyen rendeletben nincs jogi alapja annak, hogy ezeket a gyerekeket lehessen finanszírozni. Ez óriási hiány számunkra, mert ez az egyetlen utánpótlás a gyerekek iskolai bejutására. Ha nem fogjuk ápolni ezt a csoportot, akkor lehet, hogy jövőre nem fognak gyerekek járni az iskolába.

PASZKOSZNÉ KULCSÁR ANDREA: Az jogszabályban rögzített, hogy ha nyolc család igényli *(Dr. Rónayné Slaba Ewa: Az az iskola.)* ezt a fajta nemzetiségi óvoda megszervezését, akkor azt meg kell szerveznie az adott önkormányzati területen, településen. Ezt jogszabály írja elő, ezt nem lehet kikerülni.

De nem is értem ezt a félnapos ellátást egyébként, mert az önkormányzati törvény alapján kötelező feladatellátás minden települési önkormányzat számára az alapfokú oktatás megszervezése. Ebbe beletartozik az óvoda is, illetve a gyerekek napközbeni ellátásával összefüggő tevékenység. Ha ezt nem tudja megszervezni saját fenntartásában, akkor neki ezt vagy megállapodással, vagy társulásban mindenképpen biztosítani kell. Ha van iksz településen nyolc család, aki ezt igényli, akkor az nem kerülhető ki. Ha ők ezt igénylik, akkor meg kell szervezni ezt a fajta ellátást.

ELNÖK: A másik dolog, nem tudom, az irányelvekben van-e követelményrendszer megfogalmazva – a kiegészítőre nincsenek.

PASZKOSZNÉ KULCSÁR ANDREA: De nincs ilyen, hogy kiegészítő!

ELNÖK: De éppen ez egy olyan terület, hogy a fontosságát, azt hiszem, nem nagyon lehet elvitatni, amit Ewa mondott, meg az érvelését. Nyilvánvalóan azok fogják tudni kezdeményezni vagy kidolgozni... *(Közbeszólások.)*

PASZKOSZNÉ KULCSÁR ANDREA: A közoktatás rendszerében vannak közoktatási intézmények, amelynek a költségvetési törvény alapján van egy finanszírozási alapja, kötelezettsége. Ami nem közoktatási intézmény, azt nem tudja finanszírozni a rendszer.

DR. SZABÓ KÁLMÁNNÉ CARUHA VANGELIO: Az a gond, hogy más a helyzet egy településen. Beloiannis faluban van óvoda is, és így van utánpótlás az iskolában. Pesten,

ahol rengeteg kerület van, a gyerekek járnak a központi iskolába, a magyar iskola után délután mindennap eljönnek a kiegészítő iskolába, este 8-ig. Ezért kiegészítő oktatás, ahol csak görög nyelvet és népismeretet tanulnak a gyerekek, elsőtől érettségig. És nekünk is vannak óvodáskorú gyerekeink, és tanítjuk is őket. De semmiféle támogatást ezekért a gyerekekért nem kap az önkormányzat. Erről van szó. *(Paszkoszné Kulcsár Andrea: Én értem.)* Nálunk nemcsak szombatonként van, hanem úgy szerveztük az idén, hogy már mindennap, ugyanúgy, ahogy az oktatás, az V. kerületi görög kisebbségi önkormányzat területén van, ahová délutánonként viszik a szülők, a magyar óvoda után. Délig, amíg alszanak a gyerekek, a magyar óvodában vannak, utána hozzák, különböző helyekről. Nem lehet őket egy óvodába kényszeríteni, mert Angyalföldről nem hozhatom naponta én is az unokámat az V. kerületbe. Erről van szó. És nincs semmiféle támogatás, ezért nem kapnak a fenntartók, az országos önkormányzatok.

PASZKOSZNÉ KULCSÁR ANDREA: Azért, mert ez nem nemzetiségi óvodaként működik, hanem feltételezem, hogy megszervezik ennek a lehetőségét a szülők. A saját gyerekeimről is tudom a görög nyelvvel kapcsolatban. Tehát én ezt ismerem, de ez nem a közoktatás rendszerének egyik intézménytípusa.

DR. SZABÓ KÁLMÁNNÉ CARUHA VANGELIO: Igen, de ahhoz, hogy a következő évben is legyenek az iskolában gyerekek, az kell, hogy a nagyobb gyerekek, nem a háromévesekről van szó, de a 4-6 évesek iskola-előkészítőbe járjanak.

PASZKOSZNÉ KULCSÁR ANDREA: Annyit hadd mondjak, hogy az iskola-előkészítő Magyarországon, mint fogalom a szakmán belül nem létezik, és mindenki, az egész szakma ezért háborúzik, hogy az óvoda nem az iskola előszobája, és ne az óvoda váljon iskolássá, hanem az iskolába való átmenetet próbálja meg a szemléletében fékezni.

Egyébként az alapprogram, ha jól megnézzük, a tanulás címszó alatt szinte teljesen megváltozott, mert azok a szakemberek, akik emellett állnak, ők többen vannak már, és ezt próbálják támogatni is. Ha a törvény megmondja, márpedig azért mondja meg, hogy óvodapedagógus foglalkozzon azzal a gyerekekkel, mert a tanítónak, a tanárnak és az óvodapedagógusnak nem ugyanaz a metodikája, nem ugyanazt a fejlődéslélektant tanulja; ez is egy szakma. Ezért nem nagyon engedi be az óvoda és erősít most rá az alapprogram arra is, hogy a nevelési időn belül csak óvodapedagógus foglalkozzon a gyerekekkel. Az sajnos gond, hogy Magyarországon az óvodapedagógusok nagy része nem beszél semmilyen más nyelven, mert ha beszélne, akkor párhuzamosan ez a nyelvtanítás vagy nyelvvel való ismerkedés is megoldható lenne. De valahogy nincs erre törekvés, vagy nem érzékelem, hogy az óvodapedagógusok nagyon a nyelv irányába mennének. Ebből fakad az az anomália, hogy az óvodába sokszor tanárokat meg nyelvet beszélő, nyelvvizsgával rendelkező, nem pedagógus végzettségű, nevezzük úgy, szakembereket visznek be. És ettől nem tudja ugyanazt a nevelési feladatot, amit a közoktatási törvény, az alapprogram és az alapprogramra megírt helyi nevelési program meg tud adni annak a gyerekeknek.

Most tehát két dologról beszélünk. Beszélünk egyszer a közoktatás rendszeréről, és beszélünk egyszer olyan lehetőségekről, amit megkaphatnak a gyerekek, de nem a közoktatási rendszer szervezésében és intézményműködtetésben és irányításban.

ELNÖK: Tehát ez nem tartozik ehhez a témához.

PASZKOSZNÉ KULCSÁR ANDREA: Nem.

DR. SZABÓ KÁLMÁNNÉ CARUHA VANGELIO: Évek óta mondjuk.

ELNÖK: Ez ténylegesen fontos probléma, de ehhez a rendelethez nem tartozik.

DR. SZABÓ KÁLMÁNNÉ CARUHA VANGELIO: Nekünk van óvodapedagógusunk, Görögországból hozattuk, és 16 gyerekünk van iskola-előkészítőre.

DR. LÁSZTITY JOVÁNKA: Ez az, ami nincs, Vangi!

PASZKOSZNÉ KULCSÁR ANDREA: De akkor miért nem áll össze nyolc család, és kezdeményezi egy adott településen, hogy akkor létrejöhessen egy görög nemzetiségi óvoda? Mert csak nyolc családnak kell ehhez összeállnia, hogy ez megvalósulhasson.

DR. SZABÓ KÁLMÁNNÉ CARUHA VANGELIO: Ezért, amit mondtam, mert nem fogja elhozni mindennap, ugyanúgy Lőrincről, mint Szentendréről.

ELNÖK: Vangi, de akkor nem óvoda, tehát akkor nem tartozik ebbe a kategóriába.

DR. SZABÓ KÁLMÁNNÉ CARUHA VANGELIO: Nem, hanem iskola-előkészítő.

PASZKOSZNÉ KULCSÁR ANDREA: Erre csak azt tudom mondani, hogy 17 évi önkormányzati gyakorlat van mögöttem, én 17 év után jöttem ide az Oktatási Minisztériumba a zuglói önkormányzathoz, ahol ötven közoktatási intézmény van, nem kevés. És az a tapasztalatom, hogy igaz, óvodában kevésbé mobilak a szülők, mert szeretné, ha ott volna a háza mellett, de azért iskolába már, azt kell mondjam, a világ végére is elviszik azt a hétéves gyereket, ami pedig nincs olyan messze a hat- meg az öt- meg a négyéves gyerektől.

DR. SZABÓ KÁLMÁNNÉ CARUHA VANGELIO: Tudom. Hozzánk Szentendréről is jönnek a gyerekek, hetente kétszer. De egy óvodást nem tudnak hozni mindennap.

DR. RÓNAYNÉ SLABA EWA: Megint csak abban a helyzetben vagyunk, hogy azt mondjuk, hogy látjuk, hogy probléma van, mert nálunk, a lengyeleknél van harminc ilyen óvodáskorú gyerek, de ez nem tartozik ide. De ezzel ne tegyünk pontot a végére, hanem próbáljuk megint megoldani ezt a helyzetet, úgy, ahogy néhány évvel ezelőtt, amikor elkezdtek a kiegészítő iskolát szervezni. Ugyanazok voltak az első hangok, hogy ilyen nincs a magyar oktatásban. Nem volt, de most már van. És amikor szükség van erre a kiegészítő óvodára, akkor azt szeretnék kérni, hogy ne zárjuk le ezt a vitát úgy, hogy nincs, és akkor megyünk tovább.

ELNÖK: Most nem zárjuk le, hanem nem tartozik ehhez a témához.

DR. RÓNAYNÉ SLABA EWA: Nem tartozik – akkor hová? Mert amikor Vangi vagy én felvetjük ezt a problémát, akkor mindig az a válasz, hogy ide nem tartozik. Most ide nem – akkor hová, és mikor kerülhet ide? Én ezt a segítséget szeretném kérni.

ELNÖK: A segítség az saját magatoktól jön, mert ti látjátok a problémát (*Dr. Rónayné Slaba Ewa: Persze!*), és ezt a problémát kellene összefoglalni. Természetesen napirendi ponttá tudjuk tenni, meghívjuk azt, aki ebben az ügyben olyan értelemben illetékes, hogy a

szervezésben is az. Úgy gondolom, a kiegészítő iskolátok létrehozásában is nagyon jelentős volt az OKB támogatása is.

DR. RÓNAYNÉ SLABA EWA: Igen, köszönöm szépen. Akkor így lesz.

ELNÖK: Ez ezekután is természetesen meglesz, csak azt ti látjátok, én azt nem tudom megmondani, hogy mi szükséges itt. Úgyhogy várjuk ezt a kezdeményezést. Köszönöm szépen.

Még a témához visszatérve, tehát az alapprogramhoz van-e valamilyen egyéb? *(Nincs.)*

Akkor most szavazásra szeretném föltenni a kérdést, hogy az OKB támogatja-e a rendeletmódosítást. *(Szavazás. - Egyhangú egyetértés.)* Köszönöm szépen, egyhangúlag támogattuk. (174/2009.(10.20.) számú határozat.)

PASZKOSZNÉ KULCSÁR ANDREA: Köszönöm én is.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Most pedig átadom a szót Simon István úrnak a kollégiumi nevelés országos alapprogramjáról szóló előterjesztéssel kapcsolatban.

DR. SIMON ISTVÁN: És ugyancsak segítő és aktív részvevője volt a munkának Orbán Anikó munkatársunk, szakmai referens.

Tisztelettel köszöntöm a kedves kollégákat. A 2000-2001-ben született kollégiumi nevelés országos alapprogramjára is érvényes az, amit imént a kolléganőm mondott, hogy felül kell vizsgálni. Ez a felülvizsgálat egy éve, a hatodik évben elkezdődött, és most került ide a különböző civil szervezetek elé. Nagyon fontos volt, hogy a szakmai szervezetek és a szakma kérése is volt az, hogy vizsgáljuk felül, dolgozzuk át, és ha szükséges, módosításokat is tegyünk ebben az alapprogramban.

Korábban három esetben volt kisebb-nagyobb változtatás az alapprogramban. Ebből kettő csak szerkezeti, tehát nem igazán érintette a tartalmat; egy nagyon fontos tartalmi változás volt, amely tisztázta azt, hogy a kollégista gyerekeknek mennyi időt kell a kollégiumban tölteni. Ez nem volt pontos, először nyilván nem tudtuk úgy megfogalmazni, hogy mindenki úgy értse, ahogy mi értjük. Így aztán sok civakodás és vita után megszületett tulajdonképpen másfél mondat, amely ezt a dolgot tisztázta, hogy egy csoportfoglalkozás, egy szabadidős foglalkozás és a tanulás az, amit a gyerekeknek kötelezően kell a kollégiumban végezni. Ez 2004 óta van benne pontosan a programban.

Nagyon fontos volt az is, hogy miután kétszer változott a Nemzeti alaptanterv és az ehhez való igazítás is, fogalmakban, kompetenciákban igyekeztünk úgy átdolgozni az egész rendszert, hogy ehhez igazodjék. Természetesen némi oktatáspolitikai változás is történt az elmúlt nyolc esztendőben, valamint a tudományok is, amelyek a pedagógiához kapcsolódnak, azok is mentek előre. Voltak olyan fogalmak, voltak olyan különböző módszerek, amelyek nyolc év alatt – idézőjelben mondom – kicsit el is avultak, és ezért ezeket is, amelyekről úgy éreztük, hogy már nem illenek oda a programba, ezeket is kicsit megváltoztattuk. Ebből adódóan az alapprogramban két-három olyan változás történt, amely szemmel is látható, érzékelhető nemcsak a szakmabelinek, hanem mindenkinek, aki kicsit is foglalkozik vele.

Az egyik az, hogy a kompetenciákhoz igazodva az úgynevezett kötelező témakörök, amelyeket az alapprogram meghatároz a csoportfoglalkozáson való megtárgyalásra, jobban mondva elbeszélgetésre, itt részben megváltoztak ezeknek a témaköröknek a címei. Ezenkívül a mellékletek számra, ha ránéznek egy pillanatra, érezhetően megsokasodtak és még megsokasodhatnak, hiszen a mellékletek ettől kezdve nyitottá váltak, válnak az alapprogram esetében. S örömmel mondom – mindjárt folytatom ezt a gondolatot, csak közbevetem –,

hogy amikor ezt az államtitkár úr korábban jelezte, hogy szívesen lát különböző olyan mellékleteket, amelyek egyes kollégiumi csoportokhoz kapcsolódnak, és azt szívesen csinálja egy-egy munkacsoport és beadja, nem sokkal azután már kaptam is egy visszajelzést két nemzetiségi kollégiumból is, akik arra gondoltak, hogy nem ártana; mondjuk, én ezt szoktam kicsit erőltetni is, hogy milyen jó lenne, ha lenne. Tehát elképzelhető, hogy egypár év múlva itt ülünk, és akkor egy újabb melléklet lesz, és a nemzetiségi kollégiumok programját rögzíti majd egy ilyen jogszabályi melléklet, mint amelyet az Arany János program három témaköre. Ezenkívül az úgynevezett kis kollégiumok és sni-s kollégiumok is jelezték, hogy ők is szívesen csinálják. Szerintem mind a kettőre legalább olyan nagy szükség lenne, mint amilyen most jelen pillanatban bekerült a programba az Arany János programok kapcsán.

Ahogy az előbb hallottuk még az ülés elején, hogy milyen fontos volt az, hogy az Arany János programok 9. osztályának tantervei bekerültek a tantervi rendeletbe, ugyanolyan fontosnak véljük és tartjuk és az Oktatási Minisztérium is fontosnak tartotta azt, hogy azok az elkészült és az egyes kollégiumokban vagy kollégiumi programokban megjelenő folyamatos szakmai munkát igénylő tevékenységek, amelyek elfogadtattak immár és miniszteri közleményként meg is jelentek korábban, ezek jogszabályi szintet kapjanak, és az volt az elfogadott javaslat, hogy ezek az alapprogramhoz kötődhessenek. Így – ahogy gondolom, Anikó szól majd néhány szót róla – a tehetséggondozó program, a kollégiumi program és a kollégiumi szakiskolai program saját alapprogram-melléklete bekerült az alapprogramba. Így láthatják, hogy most már nem három, hanem sokkal több melléklete van az alapprogramnak.

Én azt gondolom, ennek rendkívül fontos szerepe lehet a kollégiumok életében, legalább olyan fontos, mint amilyen fontos volt nyolc évvel ezelőtt, amikor megjelent ez az alapprogram. Ugyanis helyel-közzel ismertük a kollégiumok, az Arany János program kollégiumainak a tevékenységét, de ilyen szinten, hogy szemünk előtt lesz az alapprogram mellékletében, hogy hogyan dolgozik a tehetséggondozó program, a kollégiumi program, miket csinálnak azokban a kollégiumokban, mi az a plusz, ami miatt ezek a gyerekek nagyon sok mindent tevékenykednek, mi mindennel foglalkoznak a kollégiumokban, de most látni fogják, és esetleg ötleteket és javaslatokat kapnak belőle. Ugyanez a kollégiumi programnak és a kollégiumi szakiskolai programnak is lehet a funkciója.

Arra kérem az OKB-t, hogy szíveskedjenek segítségünkre lenni, és elfogadni ezt a programot. Átadom a szót kolléganőmnek.

ORBÁN ANIKÓ: Köszönöm szépen. István nagyon pontosan elmondta, hogy az alapprogram módosítása az Arany János programok tekintetében miből is áll, úgyhogy én csak nagyon röviden szeretném kiegészíteni.

Ahogy hallottuk, úgy gondoltuk, itt az ideje megerősíteni a programok szabályozását azzal, hogy rendeleti szintre emeljük. Ez a szakmai kötelezettség, amely az Arany János programokat megvalósító intézményeket eddig kötelezte arra, hogy hogyan valósítsák meg ezt a programot, eddig nem volt jogszabályi szintre emelve, egy miniszteri közlemény tartalmazta a pedagógiai programot, amelyet meg kellett valósítaniuk.

A gyerekek létszáma is nőtt az elmúlt évek során. Az Arany János tehetséggondozó programban most 3000 gyerek vesz részt, a kollégiumi programban 600, és a kollégiumi szakiskolaiban, amely a legkésőbb indult, a 2007-2008-as tanév folyamán, ott pedig most több mint 200 gyerek vesz részt.

A programokhoz többletfeladatot kell megvalósítaniuk ezeknek az intézményeknek, amelyekhez többletfinanszírozás járul. Az egy lényeges eleme a programoknak, hogy mind a háromban hátrányos, illetve halmozottan hátrányos helyzetű gyerekek vesznek részt, ezért is volt szükség arra, hogy ezek a többletfeladatok pontosításra kerüljenek, illetve a többletfinanszírozásra tekintettel megkapják ezt a pluszszabályozási elemet, hogy a korábbi

miniszteri közlemény helyett egy magasabb szintű és erősebb szabályozási háttérrel tudjunk nekik biztosítani.

Ennyit kívántam elmondani. Ha kérdés, illetve javaslat van, azokat várjuk.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdés, hozzászólás? Zsuzsa, tessék!

MEDVEGY PÁLNÉ: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Én úgy ítélem meg, hogy Simon doktor úr bevezetője után elég nehéz bármit is mondani, azért, mert úgy emlékszem rá, 2001-ben, amikor megszületett ez a dokumentum, Simon doktor úr és csapata tartotta kézben ezt a területet, aki megítélésem szerint országos viszonylatban a szakma leghozzáértőbb és legnagyobb tudósa meg tudora, és sokszor találkoztam vele különböző továbbképzéseken, értekezleteken.

Ahogy doktor úr részéről elhangzott, NAT-kompatibilissé kell tenni, és ha a témaköröket nézi az ember, akkor újként bekerül például az énkép, az életmód-életvitel helyett testi és lelki egészség, vagy a magyarság-nemzetiségi lét-európaiság az volt, helyette bekerül valami más.

Én nagyon-nagyon örülök annak, hogy az Arany János tehetséggondozó programról, annak lényegéről volt már szó, hogy az ki van dolgozva aprólékosan, annál is inkább, mert volt tanítványaim esetében jelenleg húszan vesznek részt nagyon sikeresen ebben a programban és annak a kollégiumi részében is. Szeretném Simon doktor urat megsimogatni (*Derültség.*), ha megengedhetném magamnak, de nem tehetem, mert a szívemből beszélt, azért, mert én évek óta arról gondolkodom igen erőteljesen, hogy nemzetiségi területen is az Arany János tehetséggondozó program modelljére vagy kaptafájára mindenféleképpen ki kellene dolgozni valamit a kollégiumi nevelés területére, úgy, hogy természetesen pluszfinanszírozással. (*Paulik Antal: Ez most aktuális. – Derültség.*) Ezt én csak úgy tudom elképzelni, annál is inkább, mert nagyon sok országos önkormányzatot látok, és a mindennapokban azt tapasztalom, hogy a 9-12. évfolyamra vonatkoztatva az országos önkormányzatok erőlködnek alapítvány létrehozásában, a tehetségek felkarolásában, és így tovább, de ez pénzügyi szempontból nagyon-nagyon nehezen megy, és nagyon rögzös az útja, nehézkesen halad. Én szükségesnek tartom az ezen történő elgondolkodást, az ebben való elmélyülést és a majdani kidolgozását.

Köszönöm.

ELNÖK: Köszönjük szépen. További megjegyzéseket várunk a kollégiumi programhoz.

Egyébként, amit Simon István úr elmondott, valószínűleg kellene nekünk is azon gondolkodni és kezdeményezni, hogy legyen ennek egy nemzetiségi része (*Többek: Így van.*), legyen valami, ami fogódzó a nemzetiségi kollégiumok számára. De ezen majd akkor dolgozni fogunk, úgy gondolom, de kezdeményezni mindenképpen fogjuk.

GYŐRVÁRI GÁBOR: Igen, és itt nemcsak a kétnyelvű intézményekre, illetve az integrált kollégiumokra gondolunk, hanem azokra is, amelyek nemzetiségi feladatokat ellátnak, tehát begyűjti azokat a gyerekeket, akik az adott nemzetiséghez tartoznak, és más intézményekben vannak szétszórva; így legalább a kollégiumban lennének együtt.

DR. SIMON ISTVÁN: Legalább azok a részek, amelyek például a nyelvvel kapcsolatosak, ezeket ki lehet így dolgozni.

GYÖRVÁRI GÁBOR: Igen; lehetne sok mindent pótolni, kompenzálni kollégiumi szinten.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Tessék parancsolni!

DR. SIMON ISTVÁN: Köszönöm a simogatást. *(Derűltség.)* Hozzá szeretnék tenni annyit, hogy a tehetséggondozó program azért lehet ennyire bőséges és részletes, mert ez a legrégebbi. Erre alapozódott aztán a másik két Arany János program is, részben. Ez a rendszer már kilencedik, illetve tizedik éve működik. A bizottság úgy alakította ki ennek a rendszerét, aki belenézett, az látta, hogy nagyon részletes, hogy mi az, ami az alapprogramra vonatkozik, mi a sajátos belső rendszerre, mi a plusz, s a többi. Mert mind a 29 kollégiumnak az anyagát bekértük, és abból – idézőjelben – „átlagot” csináltunk, hogy mi az, amit a legtöbben végeznek, és azok kerültek be az egyes rubrikákba elfogadhatóként. Úgy, hogy van olyan, amelyik mind a 29 kollégiumban működött, van olyan, amelyik, mondjuk, csak 17-ben, de ennél kevesebben nem nagyon, és ezek jelennek meg ezekben a rubrikákban. Úgyhogy így alakult ki ez a részletes és mindenre kiterjedő program.

ELNÖK: Köszönjük a kiegészítést. Egyéb hozzászólás, kérdés? *(Nincs.)* Ha nincs, akkor szavazásra teszem föl a kérdést.

Kérdezem a bizottságot, támogatjuk-e a programot. *(Szavazás. - Egyhangú egyetértés.)* Úgy látom, ezt egyhangúlag elfogadtuk. (175/2009.(10.20.) számú határozat.)

Köszönjük szépen.

DR. SIMON ISTVÁN: Köszönjük szépen, és további jó munkát kívánunk. *(Dr. Simon István és Orbán Anikó távozik az ülésről.)*

ELNÖK: Következő napirendi pontunk a 4. pont. Az, hogy ez itt most napirendre kerül, kicsit kapcsolódik az előzőhöz, az óvodával kapcsolatos napirendi ponthoz a kiegészítő nemzetiségi oktatással kapcsolatban fölvetett dolgokkal. Úgyhogy ha kezdeményezünk, akkor ez a kezdeményezés az illetékeseket el fogja érni, és dolgozni fognak azon, hogy megoldódjék a probléma.

Jelen esetben a pedagógiai szakszolgálatokról szóló OKM-rendelet a téma. Tisztelettel köszöntöm Nagy Gyöngyi Mária szakreferens asszonyt a Közoktatási Főosztályról. Gondolom, mindenki tudja, miről beszélünk.

Átadom a szót. Tessék parancsolni!

NAGY GYÖNGYI MÁRIA: Köszönöm szépen. Köszöntöm tisztelt elnök urat és a bizottság tagjait.

A pedagógiai szakszolgálatokról szóló új rendelet tervezetéhez nagyon rövid bevezető kiegészítést szeretnék csak tenni. Ez a jogszabályunk a kiadása óta tizenöt-ször került módosításra, '94-től, hiszen ezt a 14/1994. (VI.24.) MKM rendeletként ismerjük és használjuk ma még. Egy nagyon átfogó jogszabály, hiszen mindazokat a pedagógiai szakszolgáltatásokat, amelyeket a közoktatási törvény 34. §-a felsorol, azaz a gyógypedagógiai tanácsadás, korai fejlesztés és gondozás, szakértői és rehabilitációs tevékenység, nevelési tanácsadás, logopédiai ellátás, konduktív pedagógiai ellátás, gyógytestnevelés, átfogja. Ebből adódóan nagyon sok területre hatása van, és teljesen természetes, hogy a szerteágazó tevékenységi köre miatt a szabályozással kapcsolatban is nagyon sokan és sokszor megszólaltak.

Az, hogy új rendelet kiadására kerül sor, és nem a tizenhatodik módosításra, annak több oka van, de talán a leginkább megfogható okaként emelném ki azt, hogy ennek a hatályos

jogszabálynak az a címe, hogy „a képzési kötelezettségről és a pedagógiai szakszolgálatokról”. A képzési kötelezettséget mint fogalmat, illetve ezt a közoktatási ellátást a közoktatásról szóló törvény már 2006 decemberétől nem ismeri és nem használja, tehát ilyen szempontból is mindenképpen meg kell újítani a jogszabályt. Jogszabály címe nem módosítható, helyesebben, mint tanult jogász kollégáimtól ezt tudom, semmi nem tiltja, de ez nem illik, hiszen a jobbiztonságot nem szolgálja.

Mivel új jogszabály kiadására készültünk, ezért nagyon hosszú szakmai előkészítéssel álltunk neki ennek a munkának. 2007 decemberében készült el a minisztériumon belül és került széles körű szakmai vitára a jogszabály koncepciója; akkor még nem normaszöveggént, hanem egyes kérdésekben, szakmai szabályokban konszenzus megteremtését szolgáltuk ezzel a koncepcióval. A koncepció szakmai vitájának lezárását követően került sor az önök előtt lévő jogszabály megalkotására.

A koncepcióban szerepelt az, hogy a szakértői és rehabilitációs bizottságok tevékenységének szabályozásánál egy sokkal részletesebb szakmai protokoll kiadására kell törekedni. Ezek azok a szakmai szolgáltató szervezetek, amelyek a közoktatási törvény felhatalmazása alapján a fogyatékoság megállapítását vagy kizárását szolgáló vizsgálatokat végzik.

Ugyancsak felmerült a gyógytestnevelés kérdése már korábban többször. A közoktatási törvény egyértelműen rendelkezik arról, hogy a gyermeknek, tanulónak joga a pedagógiai szakszolgálat igénybevétele, ugyanakkor ha végiggondolják a hatályos szabályozókat, a gyógytestnevelés kizárólagosan az iskolai szinten jelenik meg, hiszen a nevelési-oktatási intézmények működéséről szóló 11/1994-es MKM-rendelet írja elő, hogy hogyan kell az iskolaorvosi vizsgálaton szűrni. Tehát gyakorlatilag az óvodára semmi nem terjed ki a szabályozókból, holott tudjuk, hogy sajnos a megváltozott életmód és minden egyéb hatására bizony már az öt-hat éves gyerekeknél is találkozunk olyan fokú tartáshibákkal, túlsúllyal, nem részletezem, amire nagyon oda kellene már akkor figyelni. Úgyhogy a jelenlegi rendelet intézkedni fog erről is.

Az önök előtt lévő rendelettervezet nagyon széles körű szakmai vitán ment keresztül. Azok a szakmai és civil szervezetek, amelyek ebben részt vettek, egy külön kimutatást is készítettek arról, hogy összesen 52 munkaórát ültek közösen a javaslatok megbeszélésével, és nagyon sokat külön-külön is. A Pozitív Országos Szakmai Egyesület vezetője volt az, aki gyakorlatilag felismerve azt, hogy a szakemberek közötti konszenzus az alapja egy jobb működésnek, életre hívta ezt az egyeztető, most fórumnak hívom, ők nem így hívták magukat, de a lényege ez volt. Valamennyi résztvevőnek – közel kétszáz résztvevője volt ennek a szakmai tanácskozássorozatnak – az volt a véleménye, hogy profitáltak belőle, hiszen egészen más leírni egy véleményt, amikor elolvas valaki valamit, és egészen más az, amikor a szakterületen működő kollégái előtt ezt neki meg kell alapoznia, illetve a másoknak a véleményét meghallgatva esetlegesen felül kell vizsgálni. Ezért is van az, hogy már elég hosszú ideje húzódik a rendelet kiadása.

Amit talán még kiemelnék belőle mint új elemet – hiszen természetesen, mivel új rendelet kiadására kerül sor, számos olyan kérdést is szabályoz, amelyet a hatályban lévő is, hiszen az hatályon kívül fog kerülni –, a sajátos nevelési igényű gyermekek korai fejlesztésével, gondozásba vonásával kapcsolatban érkezett egy olyan szakmai igény, amelyet méltányoltunk, miszerint korai fejlesztésbe-gondozásba a gyermek egy bizonyos életkorig kapcsolódhasson be akkor is, ha szakorvosi javaslat állapított meg nála valamilyen problémát. Ez így is került szabályozásra, hogy 18 hónapos korig a szakértői és rehabilitációs bizottság a szakorvosi vélemény alapján kiadja a javaslatot erre, hiszen belátható, hogy ebben az életkorban még a taníthatóság vizsgálata, intelligenciavizsgálat, meg minden, ami a szakértői vizsgálatnak az eleme, nem igazán valósítható meg.

A mellékletek tartalmazzák az általam már protokollként említett, de a jogszabályba szándékosan eljárásrendként beépített elemeket, amelyekből mindenki számára egyértelműen kiderül, hogy a szülő jogainak érvényesítése hogyan történik, miről és ki köteles őt tájékoztatni; mikor tekinthetünk egy elvégzett vizsgálatot megfelelőnek, annak milyen elemekből kell állnia. Reméljük, ez nemcsak a munka minőségét fogja javítani, hanem azokat a szülőket is megnyugtatóbb helyzetbe hozza, akik valamilyen ok miatt a vizsgálatot bárhol igénybe veszik.

Azt hiszem, erről a rendeletről most többet nem is mondok. Amennyiben van kérdésünk, arra fogok válaszolni. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Mi ezt azért kezdeményeztük, mert vannak olyan intézményeink, amelyek nem önkormányzati fenntartásban működnek, hanem az országos kisebbségi önkormányzatok tartják fenn. Ugyanez vonatkozik más összefüggésben – arról most nem szeretnék beszélni – az egyházak, alapítványok által fenntartott iskolákra. Mégpedig azzal kellett szembesülnünk, hogy a szolgáltatók, a pedagógiai szakszolgálatot ellátó intézmények különböző vizsgálatokért, mivel nem önkormányzat fenntartásában működő intézmény vagyunk, különböző tételeket kezdtek tőlünk követelni, kérni.

Egyrészt deklarálva van a jog, deklarálva van az ingyenesség is; a másik oldalon pedig úgy néz ki, hogy ebből kirekesztődnek a mi területünkön az adott kisebbségi önkormányzatok fenntartásában működő intézményeink. Tehát nem a szülőtől kéri, hanem ha én küldöm, akkor tőlem kéri a megfelelő tarifa szerinti díjat különböző vizsgálatokért.

Mi azért kezdeményeztük ezt, mert ez nem tisztázott. Először arról volt szó, hogy kéri; utána jött az állásfoglalás, de hogy az állásfoglalás nem kötelező az önkormányzatok számára – azóta vannak, ahol tovább kéri, voltak önkormányzatok, ahol nem kérték. Ennek a tisztázatlansága az, ami bennünket különösen súlyosan érintett az elmúlt három-négy évben.

NAGY GYÖNGYI MÁRIA: Nem ismeretlen előttem sem ez a probléma, amelyet ön említett, hiszen a kollégákkal természetesen konzultálunk, és beszéltünk erről.

Egyvalamit, ami nyilván önök előtt teljesen ismert, de azért szeretném hangsúlyozni, hogy miért jogtalan ez az egész eljárás. A közoktatás intézményeit a közoktatásról szóló törvény három nagy csoportba sorolja. Az egyik a közoktatás nevelő-oktató intézményei, óvoda, általános iskola, kollégium; a törvény és a jogszabályok meghatározzák, hogy mi a feladata, mi a kötelezettsége. A közoktatás intézményeinek következő nagy halmaza a pedagógiai szakszolgálatok intézménye; meghatározza azt, hogy kinek mi a feladata, mi a kötelezettsége. A harmadik pedig a pedagógiai szakmai szolgáltató intézménykör, közismert, leánykori nevén a pedagógiai intézetek, amelyek tehát a pedagógusnak nyújtanak szolgáltatást. A 14/94-es jogszabály eddig is kimondta, hogy a gyermek és a tanuló részére ingyenes az ellátás, és tudom, hogy önöknél ezzel volt a probléma, amiben, tudom, hogy a minisztériumunk sem volt százszázalékosan sikeres; részsikereket elértünk, majd elmondom, hogy most hogyan szabályoztuk. De ezt önök is, bárhol, bármikor szóba kerül, nagyon határozottan és ezzel a példával, amit el fogok mondani, nyugodtan képviseljék, sőt mindenkinek hívják fel a figyelmét arra, hogy az iskolai nevelésnek, az óvodai nevelésnek, a kollégiumi nevelésnek nem része a szakszolgálat. Nem része a logopédia, nem része a nevelési tanácsadás keretében végzett terápia, és nem része a gyógytestnevelés. Ha része lenne, akkor az azt jelentené, hogy minden gyereknek hétfőn logopédiára kell menni, kedden gyógytestnevelésre; ugye, mert azt nem vonjuk kétségbe, hogy a matematika vagy az anyanyelv vagy a nemzetiségi nyelv az része az iskolai nevelésnek-oktatásnak. Ha tehát az iskola azt nem a saját pedagógusállományával tudja ellátni, akkor – idézőjelben – „vehet”, felkérhet, megbízhat más intézményt, hogy segítsen be neki az ő feladatainak az ellátásába. A

szakszolgálat viszont nem ilyen, nem része, tehát a fenntartótól sem kérhető, hiszen nem arról van szó, hogy helyette elvégzett valamit. A pedagógiai szakszolgáltatások keretében nyújtott ellátások mindegyike olyan, amelyet a gyermekek, tanulók közül az vesz igénybe, akinek arra szüksége van, és annyi ideig, ameddig szüksége van rá. Ha azt a három hibás hangját kijavította a logopédus három hónap alatt, akkor nyilván utána nem fog logopédiára járni. Tehát teljesen jogszerűtlen az a gyakorlat, ahol ez még mindig így működik.

Most az új rendelettervezet ezzel kapcsolatban, kibővítve a hatályosban meglévő szabályozást, hogy a gyermek, tanuló számára ingyenes, úgy fogalmazza meg az idevonatkozó rendelkezést, hogy ha a pedagógiai szakszolgálatot az önkormányzati feladatellátásban veszik igénybe, és az e rendelet illetékességi szabályai szerint a gyermek, a tanuló a pedagógiai szakszolgálatot ellátó intézmény működési körzetéből érkezik, a gyermektől, a tanulótól, a szülőktől nem kérhető ellenszolgáltatás. Nem kérhető ellenszolgáltatás attól a nevelési-oktatási intézménytől vagy annak fenntartójától sem, amely a gyermeket, a tanulót felvette. Tehát egy ilyen belekerül.

Amit még itt fontosnak tartok, hogy önök is tudják, ha a gyakorlatban ezzel kapcsolatban problémával találkozunk, hogy óvoda, iskola nem küldheti a gyermeket. Tudom, hogy ezt így szoktuk mondani, hogy elküldtük – nem: kezdeményeztük a szülőnél, hogy vigye el. Ez nagyon fontos, és mindenféle gyermeki jogra, szülői jogra vonatkozó szabályozással az van összhangban, hogy az óvoda, az iskola kezdeményezheti, mondhatja a szülőnek, hogy logopédiára tessék menni, nevelési tanácsadást tessék igénybe venni. Ha a szülő azt mondja, hogy az én gyerekemmel nincs semmi baj, és eszem ágában sincs elvinni, akkor van jogszabályi lehetőség arra, hogy a nevelési-oktatási intézmény a gyermek lakóhelye szerint illetékes jegyzőnél kezdeményezze ezt, hiszen mindig a gyermek érdeke az elsődleges, hiába a szülőnek a joga bármi; a szülő tudta nélkül nem is készülhet ilyen. Tehát ez lehet egy olyan határmezsgye, amiben időnként az intézmények is hibát követnek el, hogy ők azt mondják, hogy elküldtem a gyereket a nevelési tanácsadóba – csak a szülő viheti el.

A másik, amit felolvastam, abban a jogszabályi szövegben szerepel egyértelműen, hogy az intézmény ellátási körzetébe tartozik, vagy ott jár iskolába. Nemcsak a nevelési-oktatási intézmények esetében, hanem a pedagógiai szakszolgáltatást ellátó intézmények esetében is a közoktatásról szóló törvény 90. §-ában, ha jól emlékszem fejből – nem biztos, de azon a környéken, ahol tehát a körzetek meghatározásáról rendelkezik a törvény –, ott egyértelműen nevesítve megjelenik, hogy a pedagógiai szakszolgálat ellátási körzetét is ki kell jelölni. Nem aratott nagy sikert a véleményezés során a rendelettervezetünknek az az előírása, amely kimondja, hogy az intézmény honlapján, vagy ha az nincs, a helyben szokásos módon közzé kell tenni az ellátási körzetet. Ellátási körzet mindig volt és van is meg lesz is. Akkor, amikor a szabad intézményválasztást hangsúlyoztuk, mert talán ez olyan elegánsabbnak tűnt, akkor is volt ellátási körzet. Nekem jogom van szabadon dönteni arról, hogy ebben a sorban melyik széken szeretnék ülni, de a mellettem ülők mindegyikének joga van azt mondani, hogy hát, igen, ők ezt megértik, de sajnos ott már valaki ül, úgyhogy nem tudja ezt érvényesíteni; nekem ez a szék van kijelölve. Ugyanígy van az intézményválasztásnál is, hogy kell lennie, és ez a gyermek és a szülő érdeke, hiszen ha én kötelezhetem, hogy ő igénybe vegye akármelyik szolgáltatást, akkor arról is gondoskodnom kell, hogy legyen olyan intézmény, amelyik köteles számára biztosítani azt a szolgáltatást.

Sok zavart tapasztaltunk az elmúlt időben – reméljük, előbb-utóbb helyreáll a rend –, amikor a kistérségi társulásokhoz a pedagógiai szakszolgálatok feladatának egy része átkerült. Ha valahova eljutunk intézményekhez, kollégákhoz, erre mindig rá szoktam kérdezni. Ugye, tudjuk, hogy a kistérség X., Y. és Z. településekből áll, amelyek között van egy-két város, mondjuk, van a városnak is egy nevelési tanácsadója, meg a kistérség is fenntart egy nevelési

tanácsadót. Ilyenkor szoktam rákérdezni, hogy és most ki hova tartozik – hiszen az adott város is része a kistérségnek.

A problémák itt tehát akkor fognak megoldódni, ha helyben is mindenki a döntésre jogosultakat és a döntéshozókat ösztönzi arra, hogy tegyék tisztába, hogy ki hol mit köteles ellátni. Hiszen csak akkor tudjuk kezelni azokat a szabályokat, amelyek az ellátásra vonatkoznak.

Kicsit hosszú voltam, de azt hiszem, ez mind ehhez a témához tartozott.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Nagyon fontos, amit ki tetszett mondani, hogy jogtalan volt az az eljárás (*Nagy Gyöngyi Mária: Igen.*), a korábbi gyakorlat, tehát hogy nem jogszerű, és hogy bekerült a rendelettervezetbe (*Nagy Gyöngyi Mária: Most már nevesítetten, hogy a fenntartók is.*), nevesítve az, hogy az intézmények kezdeményezhetik, de tőlük sem követelhető semmiféle ellátási díj a szakszolgálatok részéről. (*Nagy Gyöngyi Mária: Nem.*) Ez az, ami nagyon fontos, hogy ha elfogadják – amit egyébként én javaslok, hogy mi támogatassuk –, akkor ez szerintem talán egyértelművé teszi azok előtt is, akik eddig díjakat követeltek.

További észrevételek? Tessék! (*Kjoszeva Svetla távozik az ülésről.*)

MEDVEGY PÁLNÉ: Köszönöm, tisztelt elnök úr. A mai napon elhangzott már az, hogy a gyerekek fejlődésének folyamatában nagyon érzékelhetőek a megváltozott mindennapok, érzékelhető az ingerkörnyezet változása, és így tovább. Ezzel szoros összefüggésben van az is, hogy napról napra növekszik azoknak a gyerekeknek a száma, akik a szakértő asszony által az elején felsorolt pedagógiai szakszolgáltatásokra igényt tartanak, vagy jó lenne őket odaküldeni, olyan elvek alapján, ahogyan a szakértő asszony beszélt róla, hiszen most módosult egy vagy két éve, hogy ha nem viszi a szülő, a vezetőnek a jegyzőhöz kell fordulnia. Azonban itt a 7. §-ban, amit idézni tetszett, egyértelműen le van írva, a lényegét elmondta szakértő asszony, hogy mivel találkozik a mindennapokban, hogy kiadják ezt a feladatot kistérségi társuláshoz, és ezért vannak a 7. §-sal kapcsolatban, mégpedig a (2) bekezdéssel kapcsolatosan aggályaim, hogy esetlegesen itt kibúvót fognak keresni, hogy akkor a nem állami intézmény közoktatási megállapodást legyen kénytelen kötni, mert ő nem tudja ellátni az összes feladatot.

Én hinni szeretnék abban, hogy megoldódik ez az elnök úr által is idézett probléma, ami tényleg probléma a mindennapokban, de nem tudom... – lehet, hogy mégsem hiszek benne egészen.

Kérdésként szeretném megfogalmazni azt, amiről szintén beszélt a szakértő asszony, hogy az óvodában a gyógytestnevelés ellátása kötelező feladat vagy sem. Én úgy tudtam eddig intézményvezetőként, hogy számomra igen, az elmúlt évben, azelőtt, és így tovább, mert nekem fontos, hogy a hozzám járó gyerekeken segítsek, hogyha gondja van, akár gerincproblémája, de nem akarom bő lére eresztani. Az egészségügytől – merthogy iskola-védőnői szolgálat, iskola-egészségügy, és így tovább – olyan tájékoztatást kaptam, hogy most szeptembertől ez nem kötelező. Én megkérdőjelezem: eszerint kötelező az én olvasatomban.

Azt, hogy jogszerű vagy jogszerűtlen volt az eddigi alkalmazás, a mindennapok megmutatták, és majd meg fogja mutatni a jövő, hogy a paragrafusokhoz ki hogyan közelít, milyen erősnek vagy gyengének érzi magát. Az, hogy a pedagógiai szakszolgáltatás, amely egy iskolának – szó esett róla – a nem kötelezően ellátandó feladatai közé tartozik, részben tud segíteni, mert a tanerők között van olyan, aki be tud segíteni ebbe a folyamatba, de egyértelmű, hogy teljesen mindegy, milyen intézménytípusról van szó, rá van szorulva a pedagógiai szakszolgálatra. Én nem akarok itt most összegeket mondani, mert semmi értelme nincs, de szép összegekért végeznek iskolaérettségi vizsgákat például.

Köszönöm.

NAGY GYÖNGYI MÁRIA: Először a 7. § (2) bekezdésére reagálnék, amely azt mondja, hogy „Ha a pedagógiai szakszolgálatot nem az önkormányzati feladatellátásban veszik igénybe, ellenszolgáltatás a kiskorú gyermek, tanuló szülője vagy a nagykorú tanuló és a szolgáltatást nyújtó intézmény közötti megállapodás alapján kérhető. Az ellenszolgáltatás összege nem haladhatja meg a szakmai feladatra jutó folyó kiadásokból fakadó költséget.” *(Medvegy Pálné: Ez kiskapu.)* Nem, azért nem, mert a kistérség is önkormányzati feladatellátás. Az önkormányzat a város, a község, meg van a kistérség. Úgyhogy ez kizárólagosan a magánszemélyek, az alapítványok által létesített szakszolgálató intézményekre vonatkozik. Most szándékosan nem akarok egy-két ismert nevet mondani, mert milyen alapon emelem ki, de bármely alapítvány azt mondja, hogy én létesítek egy korai fejlesztő központot, vagy – mégis mondom, mert nem szégyen, ezek nagyon jól működő intézmények – a Budapesti Korai Fejlesztő Központ vagy a Demosztenezs Alapítvány, amelyek szolgáltatásokat nyújtanak, de ez már a szülő és az alapítvány intézménye között egy polgári jogi szerződés. Ennek nincs köze az önkormányzati feladatellátáshoz.

Igen, van olyan gyakorlat, mi is tudunk róla, amikor egy önkormányzat a saját kötelező feladatára azt mondja, hogy hiperaktív gyerekeknek, hát, próbáltam iskolát létrehozni, de egyik iskola pedagógusközössége sem volt az igazi, de tudom, hogy amott vannak lelkes, elhivatott emberek, akik létrehoztak egy iskolát, az én néhány hiperaktív gyermekem ellátását a velük való megállapodás alapján fogom biztosítani. De akkor már nem kérhet a szülőtől ellenszolgáltatást. Azért megállapodás, mert akkor az önkormányzat finanszírozza azt a különbözetet, amiben megállapodik. Tehát ez a (2) bekezdés ezeknek a szolgáltatóknak a helyzetét tisztázza, de az önkormányzati feladatellátást nem csorbítja. *(Dr. Piller Györgyné távozik az ülésről.)*

Az óvoda és a gyógytestnevelés kapcsolata. Nyilván én nem ismerem olyan jól az óvodai dokumentumokat, mint két napirendi ponttal ezelőtt itt lévő kollégáim, de azt tudom, hogy az óvodai nevelésnek mindig része volt az is, hogy természetesen oda kell figyelni a gyermek helyes mozgásfejlesztésére is. Úgy, mint gyógytestnevelés kötelező feladatként nem jelenik meg; nem tudom, az egészségügyben milyen szabályozásváltozás van, mert elég nehéz követni. Nálunk biztos, hogy most jelenik meg, de mint szakszolgálat. Tehát nem az óvoda feladatai bővülnek, hanem mint pedagógiai szakszolgálat. Ugye, a gyógytestnevelés a pedagógia szakszolgáltatások közül az egyetlen olyan, amelyre nem külön intézmény létesítését, fenntartását határozzák meg a rendelkezések, hanem azt mondja, hogy bármely nevelési-oktatási intézmény keretében ellátható, tehát például az óvoda keretében is, ha az óvoda alapító okiratába bekerül ez a feladat, hogy gyógytestnevelés, és ott van annak ellátására jogosult személy, hiszen a jogszabály úgymond beengedi azokat az óvodapedagógusokat, akik a szakirányú továbbképzési szakon az óvodapedagógus-gyógytestnevelő képesítést megszerezték. Tehát így a személyi feltétel is biztosítottá válik meg a felhatalmazás is, ami nyilván a fenntartó szempontjából olyan előnyökkel járhat majd, hogy ha van olyan gyermeke, akinek erre szüksége van, van olyan pedagógusa, akkor azt mondja, hogy az én alapító okiratomba beveszem ezt a feladatot is, és mindjárt a támogatásra is jogosulttá válok.

A növekvő igénnyel kapcsolatban nem húznám ezzel az időt, mert azt hiszem, erről nagyon sokat tudnánk beszélgetni. Talán csak tájékoztatásul, hogy néhány évvel ezelőtt készítettem egy olyan összegzést, hogy összehasonlítottam, Magyarország megyéi között mekkora a különbség abban, hogy a gyerekek hány százaléka részesül pedagógiai szakszolgálati ellátásban, és nagyon nagy volt a különbség. Nyilván helyi oktatásvezetőknek, pedagógiai szakmai műhelyeknek is feladata van ebben. Úgy csinálhatunk, mintha nem tudnánk, de tudjuk, hogy sokszor teljesen indokolatlanul elküldik a fél óvodát iskolaérettségi

vizsgálatra. Itt tehát az kell, hogy mindenki a maga szintjén, az óvodapedagógus, a tanítónő magabiztos legyen a saját szakmai tudásában, és ne a felelősségmegosztás domináljon, mert ez sokszor felesleges, és ezzel amortizálódik is a dolog értéke és súlya is, és feleslegesen terhel egy amúgy is túlterhelt rendszert. *(Medvegy Pálné: Köszönöm.)*

ELNÖK: Köszönjük szépen. További hozzászólások? *(Nincs ilyen jelzés.)* Köszönjük szépen a tájékoztatást.

Itt akkor a véleményünket szavazás formájában is ki kell fejeznünk. Javaslom, hogy ezt az OKM-rendeletet támogassuk. *(Szavazás. - Egyhangú egyetértés.)* 8 igen szavazattal, egyhangúlag támogattuk. (176/2009.(10.20.) számú határozat.)

Köszönjük szépen, szakreferens asszony.

NAGY GYÖNGYI MÁRIA: Bármikor szívesen.

HORVÁTH ÁGNES: Ha négy tag kéri, napirendre vehetjük még egyszer ezt a témát. Köszönjük szépen. *(Nagy Gyöngyi Mária távozik az ülésről.)*

ELNÖK: Sok szavazás van még hátra, igyekszünk haladni, de például elvileg a bizottság elnökét is ma kellene megválasztani

A következő napirendi pontunk: tag delegálása a Magyar Felsőoktatási Akkreditációs Bizottság testületébe. Előadóként én vagyok megnevezve.

Én egyszer már javasoltam valakit, de úgy gondolom, van más javaslat is. Megkérem alelnök asszonyt, hogy ezt ismertesse.

MEDVEGY PÁLNÉ: Köszönöm szépen, elnök úr. Az ezt megelőző ülésen szó volt a MAB-ról, azóta megkaptuk az írásos anyagot, átnéztem. A MAB-nak 29 tagú testülete van, és nagyon üdvözlendő, hogy a kisebbségi oktatás képviselőjében jelen van az OKB tagja.

A MAB elnök urának tájékoztatását nagyon korrektnek tartom. A kérésével kapcsolatosan, miszerint a leendő tag, ha lehet, legyen fiatal *(Derűtség.)*, maximális megértéssel kezelem, de azt, hogy az OKB által delegált tag legyen nő is *(Derűtség.)*, azt vegyes érzelmekkel fogadom. Bár ha azt nézem, hogy a 29 tagú testület létszámában három hölgyet látok itt, akkor valahol ezt is el kellene fogadnom.

Mielőtt az OKB szakmai döntést hozna, megítélésem szerint alapvetően kellene figyelembe venni azt, hogy a leendő delegált legyen feltétlenül a felsőoktatás aktív szereplője. Különösen fontosnak tartom ezt akkor, amikor mindannyian tudjuk, hogy a felsőoktatás is a reformok korát éli, bolognai folyamat, és így tovább.

Második szempontként nagyon fontosnak tekintem azt, hogy a leendő delegált tagnak legyen kapcsolata, és ismerje a közoktatásnak legalább egy szeletét, ha mást nem, akkor a 9-12. évfolyamot mindenféleképpen. Ezt tartanám fontosnak.

A harmadik szempont az, hogy a leendő delegált feltétlenül képviselje a magyarországi kisebbségek mindegyikét.

A negyedik szempont pedig megítélésem szerint az, hogy legyen a delegált olyan helyről, olyan felsőoktatási intézményből, amelyet mindenféleképpen a magyarországi kisebbségi oktatás bástyájának tekintünk.

Szeretném megköszönni elnök úrnak, hogy az elmúlt ülésen dr. Hornokné Uhrin Erzsébetet delegáltatta volna; nekem nagyon jólesett, de elgondolkodtam ezen – természetesen nem vagyok ellene. Tudni kell a kolléganőről azt, hogy most a kutatóintézetben végez munkát. Valamikor részese volt a felsőoktatásnak, most nem. Éppen ezért én szeretném a tisztelt OKB elé terjeszteni az Eötvös Loránd Tudományegyetemen dolgozó dr. Kiss

Szemán Róbert tanár urat, a filológiai tanszék vezetőjét. Róla tudni kell azt, hogy a 9-12. évfolyammal nagyon szoros kapcsolatban áll. A 9-12. évfolyamnak nagyon jól kidolgozott és hozzáértően, módszertanában és mindenben alkalmazott irodalomkönyveket írt. Tudjuk, hogy a MAB-ban eddig a horvát származású Lukács István úr vett részt, akinek a levél alapján a mandátuma lejár.

Részemről tehát dr. Kiss Szemán Róbert urat javaslom. Természetesen én a munkaanyagok alapján egyeztettem az Országos Szlovák Önkormányzat vezetésével és oktatási bizottságával is, mint ahogy a jelölt személlyel szintén egyeztettem.

Többet nem óhajtok hozzátenni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Más javaslat van-e a delegált személyre? *(Nincs ilyen jelzés.)* Amennyiben nincs, megkérem a tisztelt bizottságot, fogadjuk el, és szavazzunk Kiss Szemán Róbert személyéről. *(Szavazás.)* A jelenlevők egyhangúlag támogatják. (177/2009.(10.20.) számú határozat.)

HORVÁTH ÁGNES: Elnök úr, kérni szeretném, ha lehet, a válaszlevélhez kellene csatolni dr. Kiss Szemán Róbertől úrról egy rövid tájékoztatót. Erre kérem szépen az előterjesztőt, Medvegy Pálnét.

MEDVEGY PÁLNÉ: Jó.

HORVÁTH ÁGNES: Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Megköszönöm Magyar Zita osztályvezető asszonynak és munkatársának a türelmét, akik az eddigi ülést végigvárták.

Áttérünk a 7. napirendi pontra: pedagógus-továbbképzési programok véleményezése. Ez három elemből vagy három modulból áll, mind a három esetben roma és/vagy hátrányos helyzetű gyerekek integrált neveléséről-oktatásáról.

Osztályvezető asszony kíván-e hozzászólni?

MAGYAR ZITA: Azt gondolom, Daróczi úr bizonyára hozzászól a kérdéshez. Előjáróban, ha megengedik, egy mondatot mondanék. Elnézést kér Pölöskei Gáborné főosztályvezető asszony, hogy nem tudott eljönni, de egy konferencián tart előadást.

Másrészről nagyon örültem, hogy ha nem is könyves témában – amit önök bizonyára hiányolnak –, de pont ezen a napon átjöhettem, amikor a megbízólevelet vehették át az új delegáltak, illetve azok, akiknek a delegálását meghosszabbították. Úgyhogy hadd gratuláljak, és remélem, a továbbiakban is hasonló jó kapcsolata lesz majd a hivatal közoktatási hatósági főosztályával az OKB-nak, mint amit, úgy gondolom, az elmúlt évben sikerült kialakítanunk.

Ennyit szerettem volna elmondani.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönjük a jókívánságokat, és igyekszünk együttműködni, úgy, ahogy eddig is tettük.

Átadom a szót Choli Daróczi úrnak. A három elemről egyenként kell majd szavaznunk. Nem tudom, kívánsz-e szólni; írásban megkaptuk egyébként az anyagot.

CHOLI DARÓCZI JÓZSEF: Leírtam, igen. Azt gondolom, különösebben nem akarom kiegészíteni, annál is inkább, merthogy én „szakértettem” az egész anyagot, ergo nem mondhatok mást, mint akkor mondtam.

ELNÖK: Köszönjük szépen, akkor szavazhatunk egyenként.
A Kedvesház-pedagógia I. alapozó továbbképzés az első.

FÁBIÁNNÉ OROSZ IBOLYA: Én szeretnék csak egy nagyon dicsérő mondatot mondani a programokra. A PAT-ban ezeket a programokat én terjesztettem elő, és igazán kitűnő, nagyon jó továbbképzési programok. Gratulálok az összeállítóknak.

ELNÖK: Köszönjük szépen.

Tehát Kedvesház-pedagógia I. Kérdezem a bizottságot. *(Szavazás. - Egyhangú egyetértés.)* A bizottság egyhangúlag támogatja. (178/2009.(10.20.) számú határozat.)

Kedvesház-pedagógia II. Kérdezem a bizottságot. *(Szavazás. - Egyhangú egyetértés.)* A bizottság egyhangúlag támogatja. (179/2009.(10.20.) számú határozat.)

Kedvesház-pedagógia III. Kérdezem a bizottságot. *(Szavazás. - Egyhangú egyetértés.)* A bizottság egyhangúlag támogatja. (180/2009.(10.20.) számú határozat.)

Kívánjuk magunknak, hogy nagyon sok ilyen színvonalas pedagógus-továbbképző programot véleményezhessünk és terjeszthessünk itt elő elfogadásra. Köszönöm szépen.

Áttérünk a következő napirendi pontra: szakértői és vizsgáztatói névjegyzékre benyújtott pályázatok véleményezése.

MAGYAR ZITA: Egy mondatot, ha elnök úr megenged, bár bizonyára észre is vették, hogy a szakértői névjegyzékre adott táblázatunkban a 3. pont, Graffitsné Matók Éva esetében nem hosszabbításról, hanem új véleményezésről van szó. Ez a táblázatban nem egészen egyértelműen szerepel.

ELNÖK: Kívánság lenne a részemről az új szakértők, illetve a régi szakértők meghosszabbítása kapcsán, hogy jó lenne, ha ezekre a szakértőkre támaszkodni is lehetne akkor, amikor szakértői feladatokat kell ellátni. Ugyanis az egyiket nem ismerhetem, mert új, de a másik esetében eddig sajnos nem tudtam őt bevonni a szakértői munkába. Jó lenne ezt is valahogy majd nekünk figyelembe venni az elkövetkezendőkben, hogy legyenek olyan emberek, akik el is végzik a feladatot.

Tessék parancsolni!

MAGYAR ZITA: Egyrészt persze biztatni érdemes azokat az embereket, akik a kisebbségi bizottság látókörébe kerülnek, és egyébként a feltételeknek megfelelnek, hiszen október 1-jétől történt egy rendeleti módosítás, valamelyest egyszerűsödött a szakértői névjegyzékre való felkerülés. S amire szeretném felhívni a bizottság figyelmét, hogy a hivatal nagyon dolgozik most azon, hogy az informatikai háttér, mind a felhasználók, mind pedig a szakértők számára sokkal egyértelműbb és sokkal jobb felhasználást tegyen lehetővé. Az ilyen szűrési feltételekkel való keresés is talán egyszerűbb lesz, és könnyebben megtalálhatók lesznek a szakértők. Mert a jelenlegi informatikai bázison a szakértők elérhetősége nem található, csak a munkahelye, és biztos, hogy ez nagy nehézségeket okoz. De természetesen, ha a bizottság tagjainak szakértőre van szüksége egy-egy területhez, és nem találnak meg elérhetőséget, akkor a hivataltól kérhetik, hiszen nekünk nemcsak az aktákban, amelyeket itt lefénymásoltunk, hanem Excel-táblákban vezetve megvannak azok az adatok, amelyek egyébként nem lehetnek publikusak a személyiségi jogok miatt, de ez így a bizottság számára elérhető. Tehát nyugodtan forduljanak ebben a kérdésben a főosztályhoz, ha ilyen szakértőre van szükség.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönjük.

Az 1. pontban az 562. szám alatt regisztrált Erdeiné Négele Erzsébet hosszabbítási kérelme található. Az Oktatási Hivatal előterjesztése igen. Én is javaslom a meghosszabbítást.

Kérem a bizottság állásfoglalását. *(Szavazás. - Egyhangú egyetértés.)* A bizottság egyhangúlag egyetért. (181/2009.(10.20.) számú határozat.)

A 2. pontban 577. regisztrációs számon cigány szakértő, Konyor Judit. Jóska?

CHOLI DARÓCZI JÓZSEF: Konyor Juditról semmit nem tudok, azt viszont látom, hogy rengeteget tanult és napjainkban is tanul. Feltételezem, hogy nagyon felkészült a cigány kisebbségi oktatás témakörében. És minthogy nincs más, bár jobban szeretném, az az igazság, ez az elkövetkezendő időkre is vonatkozik, hogy az etnikumhoz tartozó szakértő, pedagógus, szakember jelentkezzen, de az az igazság, hogy nem tudok cigány szakértőről. Kizárásos alapon, mint ahogy a hatóság is javasolja, én is javaslom.

MAGYAR ZITA: Itt a javaslatnál egyik alapja pontosan ez a Kedvesház-pedagógiai program volt, amelyet itt ennyire dicsérték. Azt végezte el 150 órában.

CHOLI DARÓCZI JÓZSEF: Igen, így van.

MAGYAR ZITA: És az a terület, ahol ő dolgozik, ami kiderült az anyagából, azt gondolom, egyébként valószínűsíthető, hogy szakértővé tette ebben a témában.

CHOLI DARÓCZI JÓZSEF: Elfogadásra javaslom.

ELNÖK: A bizottság véleményét kérem. *(Szavazás. - Egyhangú egyetértés.)* A bizottság egyhangúlag támogatja. (182/2009.(10.20.) számú határozat.)

A 3. pontban 575. regisztrációs pont alatt szerepel Graffitsné Matók Éva, szigetvári kolléganő. Végzettsége, ajánlása, minden egyéb megvan.

GYÖRVÁRI GÁBOR: Pedagógus-szakvizsgálója?

MAGYAR ZITA: Nincs még meg neki, de végzi, utolsó éves a közoktatási vezetőin, és ezért tette a hivatal az „igen” javaslatot, tehát már az utolsó évét végzi a szakvizsgálóra. Beküldte az indexmáslátát.

ELNÖK: Ő ugyan nem horvátra jelentkezett, hanem németre. Mint látom, itt csupa jeles van.

MAGYAR ZITA: Miután még nincs meg a közoktatási vezetőije, természetesen a bizottság tehet olyan javaslatot, hogy nem javasolja, hiszen kötheti ehhez, hogy majd akkor adja be esetlegesen újra. Merthogy látok egy ilyen véleményt. *(Győrvári Gábor: Igen.)*

ELNÖK: Igen, vannak aggályok. Viszont a két ajánlást író személye számomra biztosíték lehet arra...

GYÖRVÁRI GÁBOR: Nálad teljesebb anyag van, mint nálunk?

ELNÖK: Nálam teljesebb, igen, mert a referens mindig megkapja.

MAGYAR ZITA: Az a nyelvi szakterület, amelyet érint.

ELNÖK: Schulteisz Józsefné, akit én ismerek, a másik pedig a sok éven keresztül pedagógiai szaktanácsadó Nagy Lajosné; az ő ajánlásuk alapján, és az alapján, hogy nagyon kevés német nemzetiségi óvodai szakértőnk van, én is ajánlom.

Javaslom tehát, hogy fogadjuk el. *(Szavazás. - Látható többség.)* Tartózkodás? *(1)* Egy tartózkodás mellett tehát elfogadtuk. (183/2009.(10.20.) számú határozat.)

Dr. Kovács Anna következik a 4. pont szerint, 576. regisztrációs szám alatt, szlovák terület.

MEDVEGY PÁLNÉ: Tisztelt Elnök Úr! Kovács Anna '75-ben végzett, '76-tól '83-ig a Bem József óvónői szakközépiskolában dolgozott, utána a budapesti szlovákban, '93-tól az Országos Közoktatási Intézetben – ahogy változott a neve –, egészen 2004-ig. 2006-tól a Magyarországi Szlovákok Kutató Intézetében van. Közben megszerezte '81-ben az ELTE-n a középiskolai tanári képesítést szlovák nyelvből, és 2003-ban doktorált.

Kovács Anna kolléganőről elmondhatom azt, hogy a nemzetiségi oktatás területén, az anyaga alapján úgy emlékszem, hogy '99-től – és 2004-ben volt neki újra kérelme – ő a nemzetiségi oktatás szereplője, szakértője, támogatója. Ezek alapján én támogatom, és javaslom a nemzeti és etnikai kisebbségi nevelés és oktatás szakterületén meghosszabbításra szlovák területen.

ELNÖK: A referens asszony javaslata alapján kérdezem a bizottságot. *(Szavazás. - Egyhangú egyetértés.)* Egyhangúlag támogatjuk. (184/2009.(10.20.) számú határozat.)

A vizsgáztatási névjegyzéken szerepel még egy kérelem, ugyancsak Kovács Anna, 891. regisztrációs szám alatt.

MEDVEGY PÁLNÉ: Ugyancsak az anyaga alapján fel tudnék sorolni nagyon sok példát, érettségi vizsgaelnöki tevékenység ellátása, és így tovább. Ezek alapján szintén javasolom.

ELNÖK: A bizottság határozatát kérem. *(Szavazás. - Egyhangú egyetértés.)* Egyhangúlag támogatjuk. Köszönöm szépen. (185/2009.(10.20.) számú határozat.)

Fölvettünk egy napirendi pontot a kompetenciamérés kapcsán német területen, ezzel kapcsolatban fölolvastok röviden egy levelet. Engländerné Hock Ibolya, a Magyarországi Németek Országos Önkormányzata oktatási bizottsága nevében megkereséssel fordult hozzánk.

„A magyarországi német oktatási rendszerben utóbbi időkben erőteljesen elindult az a folyamat, amely a nemzetiségi iskolák német nyelvű oktatásának minőségét hivatott biztosítani. Eljutottunk arra a pontra, amikor döntő fontosságúnak tartjuk, hogy legyen évi rendszeres kompetenciamérés a 6., 8., 10. évfolyamon” – 4.-ben van egyébként – „német nemzetiségi nyelvből, és mind a nyelvoktató, mind a kétnyelvű iskolák tanulói esetében. A mérés eredménye azon túl, hogy átfogó képet ad a németnyelv-tudás szintjéről, rámutat arra, hogy mely intézményekben lenne égető szükség a szakmai munka támogatására.”

Tehát a címe ennek az előterjesztésnek az lenne, hogy évi rendszeres kompetenciamérés 6., 8., 10. évfolyamon német nemzetiségi nyelvből, mind a nyelvoktató, mind a kétnyelvű iskolák tanulói esetében. Ehhez kéri a bizottsági elnök asszony a támogatást.

Hozzászólás van-e ehhez?

DR. LÁSZTITY JOVÁNKA: Ez zene füleimnek, ugyanis én a múltkori OKB-ülésem összekevertem azt az írásos anyagot, amelyet a helyettesemtől kaptam, tehát nem a

matematikáról volt szó, hanem pont ugyanerről, ezt nehezményeztük, hogy csak 4.-ben volt anyanyelven, és 6., 8., 10.-ben nem volt. Ezt tehát én kevertem össze. Úgyhogy ezt nemcsak hogy javaslom és támogatom, hanem ugyanezt, ha kell, ugyanilyen formakörnyezetben, a Szerb Országos Önkormányzat oktatási bizottsága is meg fogja tenni. Ugyanis főleg nálunk, hiszen mi tannyelvű iskola vagyunk, szinte lehetetlen, hogy mi ezeken a magyar nyelvű méréseken ugyanolyan eredményt érjünk el, amikor az összes tantárgyat szerbül oktatjuk, kivéve a magyar nyelv és irodalmat. És nagyon fontosnak tartanánk, hogy itt nézzük meg, itt legyenek mérések, mert ez adna objektív képet arról, hogy milyen munka folyik az intézményünkben. Úgyhogy én ezt messzemenően támogatom, és a Szerb Országos Önkormányzat oktatási bizottsága nevében hasonló kezdeményezéssel élünk, amelyet, mondom, írásban is továbbítani fogok, tehát hasonló igényel fordulunk mi is az OKB-hez.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Jó lenne, ha ezeket az igényeket írásban összegyűjtenénk, mert ha nagy a nyomás, akkor bízunk abban, hogy ugyan ebben a tanévben nem, de sor kerülhet erre. Erről most tudunk tehát szavazni, a többit pedig kérjük szépen, hogy amennyiben van ilyen igény, nyújtsák be.

Most szavazunk tehát arról, hogy támogatjuk-e a német önkormányzat kezdeményezését a kompetenciamérés kapcsán. *(Szavazás. - Egyhangú egyetértés.)* A bizottság egyhangúlag támogatja, köszönöm szépen. (186/2009.(10.20.) számú határozat.)

Bizottsági döntéstől függ az, hogy most hogyan járunk el a továbbiakban. Ugyanis a jelenleg érvényes szmsz-ünk alapján, amelynek szeretném idézni az V. fejezet 22. pontját, „Az elnököt és az alelnököt a tagok javaslatának meghallgatása után az OKB első ülésén választják meg titkos szavazással. Az elnök mandátumának idejét a törvény szövegének tiszteletben tartásával az OKB határozza meg. E tisztségeket csak a tagok több mint fele támogató szavazatával lehet elnyerni. A több szavazatot kapott tag kapja az elnöki megbízást. Az elnöki poszt megüresedése esetén bármelyik tag csak újabb szavazás eredménye alapján válhat elnökké. Az OKB-nak jogában áll indokolt esetben határozott időre, de legfeljebb három hónapos időtartamra megbízott tisztségviselőt választani.”

Ebben a bekezdés tehát két dolog van. Egyrészt, hogy most lebonyolítjuk-e a választási procedúrát; a másik lehetőség az, hogy olyan határozatot hozunk, hogy legfeljebb három hónapos időszakra megbízunk elnököt.

HORVÁTH ÁGNES: Elsőként arról kell tehát dönteni, hogy ez az ülés innentől alakuló üléssé változik, és azt követi a titkos szavazás – mert a tisztségviselők megválasztásának titkos szavazással kell történnie. Ez tehát a procedúra.

ELNÖK: Igen, így van. Ki támogatja tehát az első változatot? *(Szavazás. - Egyhangú egyetértés.)* A bizottság egyhangúlag így döntött; akkor a másodikat elő sem veszem. (187/2009.(10.20.) számú határozat.)

DR. SZABÓ KÁLMÁNNÉ CARUHA VANGELIO: Én javaslatot is teszek. Javaslom elnöknek Gábort.

ELNÖK: Tessék parancsolni!

FÁBIÁNNÉ OROSZ IBOLYA: Nagyon röviden szeretnék szólni. Én az alapító tagok között vagyok, 1995 novemberében jött létre ez a bizottság. Akkor valamilyen elvek mentén próbáltunk javaslatot tenni a bizottság elnöki és alelnöki posztjaira. Az első számú elv a bizottság elnöki teendőit ellátóra a kisebbségek lélekszáma volt. Akkor úgy ítéltük meg, hogy

valóban, a német kisebbség a legnagyobb számú, és minden intézményben képviseltetve vannak. Az alelnöki posztra pedig – azt hiszem, első körben egy alelnök volt, vagy mindig kettő volt?, erre nem emlékszem – legyen egy olyan alelnök, aki a másik öt, a horvát, szerb, szlovák, s a többi, tehát a másik csoportból legyen; és a másik alelnöknél pedig azt mondtuk, hogy legyen egy olyan személy, aki az iskolarendszerrel nem rendelkező kisebbségeket képviseli a bizottságban. Én úgy gondolom, ezen elvek mentén tovább is mehetnénk.

Gábor az alapítás óta nagyon kicsi szünettel, két-három évet kivéve volt a bizottság elnöke; úgy gondolom, kifogástalanul, magas fokon végzi ezt a munkát, rendkívül tájékozott, és nagyon diplomatikus. Ezért én nem látnám okát annak, hogy ne Gábort javasolnánk. Természetesen ha Gábor is úgy gondolja, és vállalkozik erre, én tiszta szívvel őt javaslom továbbra is elnöknek.

Nem kevésbé ragaszkodnék Medvegyné Zsuzsához alelnökként, aki szintén nagyon jól látta el ezt a feladatot, mondhatom, ugyanolyan szinten, mint Gábor. És semmi okom nincs, hogy ne Kátyát javasoljam a másik alelnöki posztra, az iskolarendszerrel nem rendelkező kisebbségek képviselőjére.

Én tehát – persze mindenki elmondhatja a véleményét – javasolnám, hogy maradjunk az előző felállásnál a következő ciklusban is, illetve ameddig lehet. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Egyéb javaslat? *(Nincs ilyen jelzés.)*

Az újaknak mondom, hogy igyekeztünk mindig úgy határozni, hogy konszenzus legyen. Meghallgatjuk türelemmel egymást, még akkor is, ha ez nem látszik mindig.

A szervezeti és működési szabályzatban szerepelnek előírások a javaslattevési jogokról, és van egy olyan, hogy az OKB éves munkatervet készít. Egy időben, a kezdeti időszakban volt ilyen, föl kellene tehát vetni problémákat, kérdéseket.

Mi most túlságosan, és abszolút egyetértve Jovánka megjegyzéseivel, egyfajta kiszolgálóvá váltunk. Mert az rendben van, hogy a jogszabályokat véleményeznünk kell, de valahogy ebben a nagy jogszabálydömpingben a mi kezdeményező javaslatunk nem kapnak teret. Egy dolog, ami most pozitív irányba fordult, éppen a szakszolgálatokkal kapcsolatban, és elég rövid idő alatt, de ugyanúgy gondolom – és ezért biztattam Ewát, Vangit és Szvetlát, hogy nagyon jó lenne, ha ezzel kapcsolatosan kezdeményezést tennétek, mert azt ti tudjátok, hogy ott mi a probléma, és ti hogyan látjátok vagy látnátok jónak. Mert valóban úgy volt, emlékszem a történetre, amikor azt mondták, hogy ez nem idetartozó valami, és azért mégiscsak lett belőle valami, mert a lengyel iskolát avathattuk szeptemberben; a görög iskola is működik Vangi áldozatkészségének és önfeláldozó munkájának köszönhetően; de ugyanezt Ewáról és Szvetláról is elmondhatom.

Én tehát úgy gondolom, erre kellene figyelnünk a közeljövőben. Jovánka!

DR. LÁSZTITY JOVÁNKA: Ügyrendi javaslatom van. Tudom, hogy a törvényben úgy van, hogy ilyen esetekben titkos szavazásra van szükség, de szerintem ebben az esetben, mivel egy elnökjelölt van, és ezzel közfelkiáltással egyetértünk, nem látom ennek értelmét.

ELNÖK: *(Horváth Ágnes jelzésére:)* Kénytelenek vagyunk titkos szavazást lefolytatni, és ennek első lépése a szavazatszámoló bizottság megválasztása. *(Dr. Lásztity Jovánka és Fábiánné Orosz Ibolya vállalja.)*

Kérdezem a bizottságot, megválasztjuk-e dr. Lásztity Jovánkát és Fábiánné Orosz Ibolyát a szavazatszámoló bizottság tagjainak. *(Szavazás. - Egyhangú egyetértés.)* Egyhangúlag megválasztottuk a szavazatszámoló bizottságot. (188/2009.(10.20.) számú határozat.)

Most pedig elrendelem a titkos szavazást, amelynek idejére rövid szünetet tartunk.
(*Rövid szünet. – A bizottság lefolytatja a titkos szavazást.*)

Kérem, hallgassuk meg a szavazatszámoló bizottság beszámolóját.

DR. LÁSZTITY JOVÁNKA: Megválasztottuk a szavazatszámoló bizottság elnökének Fábiánné Orosz Ibolyát, és a szavazatok megszámlálását követően megállapítjuk a következőket:

Az Országos Kisebbségi Bizottság elnökére 10 szavazat érkezett, ebből 9 szavazat volt érvényes. A dr. Frank Gábor személyére leadott szavazatok száma 9. (189/2009.(10.20.) számú határozat.)

Az Országos Kisebbségi Bizottság egyik alelnöki posztjára 10 szavazat érkezett, ebből 9 szavazat volt érvényes. 9 szavazatot kapott Medvegy Pálné. (190/2009.(10.20.) számú határozat.)

Az Országos Kisebbségi Bizottság másik alelnökének személyére szintén 10 szavazat érkezett, ebből 9 szavazat volt érvényes. 9 szavazatot kapott Piller Györgyné Kátya. (191/2009.(10.20.) számú határozat.)

Ezt követően a szavazatszámoló bizottság a szavazólapokat megsemmisítette.

Köszönjük szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen a szavazatszámoló bizottság munkáját.

A szavazás eredményét tehát az előbbi beszámolóknak megfelelően megállapítom.

Az „egyebek” témaköre következik. Az újaknak mondom, hogy a bizottsági üléseket keddi napokon szoktuk tartani. Nem tudom, Ági tud-e mondani már valamit, mik a tervek, mikor kellene összejönnünk legközelebb.

HORVÁTH ÁGNES: Egyelőre nem tudok tájékoztatást adni. Egy dolgot szeretnék megkérdezni, mint titkár: nem lehetne-e délutáni időpontban, 13 órakor kezdeni az üléseket?
(*Többen jelzik, hogy nem lehetséges.*) Nem.

ELNÖK: Úgy gondolom, ragaszkodhatunk a 10 órás kezdéshez, ha már keddi napokon kértük az ülések megtartását, lévén munkahelyi, elfoglaltságbeli, kötelezettségeinket így állítottuk be. Kérem, hogy ezt határozatban erősítsük meg. (*Szavazás. - Egyhangú egyetértés.*) Köszönöm szépen, tehát kedd, 10 órai kezdés. (192/2009.(10.20.) számú határozat.)

Köszönjük szépen, ezzel a mai bizottsági ülést bezárom.

(Az ülés végének időpontja: 12 óra 45 perc)

Dr. Frank Gábor
a bizottság elnöke

Tartalomjegyzék

Megbízólevelek átadása	5
<i>Simon Istvánné köszöntője</i>	5
<i>170/2009.(10.20.) számú határozat</i>	5
Az ülés megnyitása	5
<i>A napirend módosítása és elfogadása</i>	5
Tájékoztató az érettségi vizsga vizsgaszabályzatának kiadásáról szóló 100/1997. (VI.13.) Korm. rendelet módosításáról	6
<i>Brassói Sándor szóbeli kiegészítése</i>	6
<i>Hozzászólások</i>	7
<i>171/2009.(10.20.) számú határozat</i>	10
Tájékoztató a kerettantervek kiadásának és jóváhagyásának rendjéről, valamint egyes oktatási jogszabályok módosításáról szóló 17/2004. (V.20.) OM rendelet módosításáról	10
<i>Brassói Sándor szóbeli kiegészítése</i>	10
<i>Szakácsné Nemere Györgyi kiegészítése</i>	11
<i>Hozzászólások</i>	11
<i>172/2009.(10.20.) számú határozat</i>	14
<i>173/2009.(10.20.) számú határozat</i>	15
Tájékoztató az óvodai nevelés országos alapprogramjának kiadásáról szóló 137/1996. (VIII.28.) Korm. rendelet módosításáról	15
<i>Paszkoszné Kulcsár Andrea szóbeli kiegészítése</i>	15
<i>Hozzászólások</i>	16
<i>174/2009.(10.20.) számú határozat</i>	20
Tájékoztató a kollégiumi nevelés országos alapprogramjának kiadásáról szóló 46/2001. (XII.22.) OM rendelet módosításáról szóló OKM-rendelettervezetről	20
<i>Dr. Simon István szóbeli kiegészítése</i>	20
<i>Orbán Anikó kiegészítése</i>	21
<i>Hozzászólások</i>	22
<i>175/2009.(10.20.) számú határozat</i>	23
Tájékoztató a pedagógiai szakszolgálatokról szóló OKM-rendelettről	23
<i>Nagy Gyöngyi Mária szóbeli kiegészítése</i>	23
<i>Hozzászólások</i>	25
<i>176/2009.(10.20.) számú határozat</i>	29
Tagdelegálás a Magyar Felsőoktatási Akkreditációs Bizottság testületébe	29

<i>177/2009.(10.20.) számú határozat</i>	30
Pedagógus-továbbképzési programok véleményezése	30
<i>178/2009.(10.20.) számú határozat</i>	31
<i>179/2009.(10.20.) számú határozat</i>	31
<i>180/2009.(10.20.) számú határozat</i>	31
Szakértői és vizsgáztatói névjegyzékre benyújtott pályázatok véleményezése	31
<i>Szakértői névjegyzék</i>	31
<i>181/2009.(10.20.) számú határozat</i>	32
<i>182/2009.(10.20.) számú határozat</i>	32
<i>183/2009.(10.20.) számú határozat</i>	33
<i>184/2009.(10.20.) számú határozat</i>	33
<i>Vizsgáztatási névjegyzék</i>	33
<i>185/2009.(10.20.) számú határozat</i>	33
Kompetenciamérés bevezetése a Magyarországi Németek Országos Önkormányzatának oktatási bizottsága kezdeményezésére	33
<i>186/2009.(10.20.) számú határozat</i>	34
Tisztségviselők választása	34
<i>Szavazás az alakuló ülésre válásról és a tisztségviselő-választásról</i>	34
<i>187/2009.(10.20.) számú határozat</i>	34
<i>Tisztségviselő-jelölés</i>	34
<i>A szavazatszámoló bizottság megválasztása</i>	35
<i>188/2009.(10.20.) számú határozat</i>	35
<i>A szavazatszámoló bizottság beszámolója, a szavazás eredményének ismertetése</i>	36
<i>189/2009.(10.20.) számú határozat</i>	36
<i>190/2009.(10.20.) számú határozat</i>	36
<i>191/2009.(10.20.) számú határozat</i>	36
Egyebek	36
<i>192/2009.(10.20.) számú határozat</i>	36